

சுருக்கம்

வினாக்கள் மூலமாக வாழ்வறிந்த நாட்டிலே பாரதி

தொடரும் தணிக்கை 189வது நாள்

இதழ் 161

டிச.10 - டிச.23,1998

விலை ரூபா 10.00

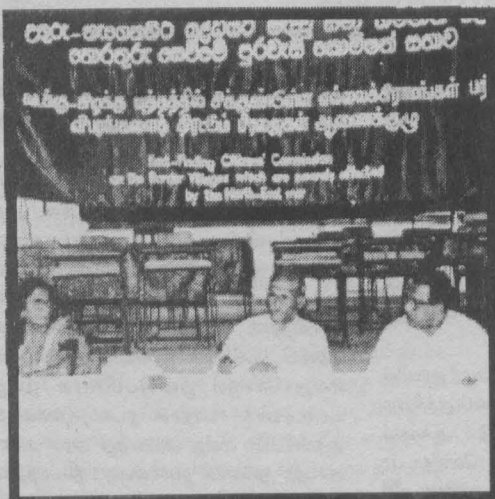
இந்தியா:
காங்கிரஸ்
ஆட்சியைப்
பிடிக்குமா?

மாவீரர் தினம்:
பிரபா
சொன்னதும்
சொல்லாததும்

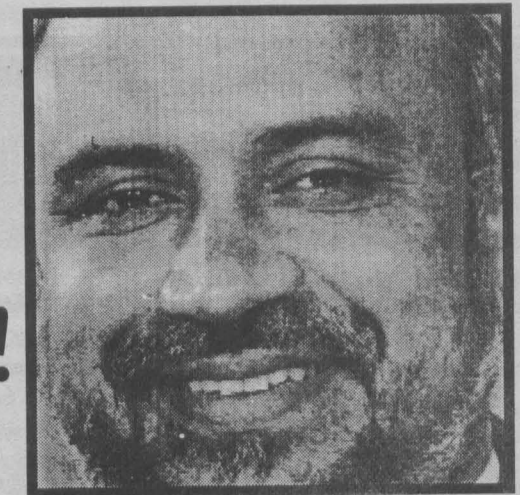
கோணேஸ்வரி:
வழக்கும்
முடிவும்?

சென்னன் எம்.பி:
திருப்பித்
தாக்குவதே
சரியானது!

எல்லைப் புற
கிராம மக்கள்:
யுத்தம்
வேண்டாம்!

அஷ்ரஃப்:
தனித்தும்
கூட்டாயும்!

"நாம் சமாதானத்திற்கு கதவடைக்கவில்லை. சமாதான வழியில் பேச்சுக்களை நாத்தி பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் நாகரீகமான நடைமுறையையும் நாம் கைவிடவில்லை. சிங்களத் தலைமையின் நேர்மையில் எமக்கு நம்பிக்கையில்லை என்பதால் சர்வதேச சமூகத்தின் முன்னிலையில் மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தத்துடன் நாம் சமாதானப் பேச்சுக்களில் பங்கு கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், சமாதானப் பேச்சுக்கு அரசு விதிக்கும் முன் நிபந்தனைகள் எதனையும் ஏற்க நாம் தயாராக இல்லை.

அத்தோடு, போர் ஓய்ந்த நிலையில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும், பொருளாதார நெருக்குவாரங்களுக்கும் நீங்கிய இயல்பான சூழ்நிலையில் அரசியல் பேச்சுக்கள் நடைபெறுவதையே நாம் விரும்புகிறோம். நாம் பேச்சுக்கு முன்நிபந்தனைகள் விதிக்கவில்லை. சமாதானப் பேச்சுக்கள் அமைதியான சூழ்நிலையில், நல்லெண்ண சூழ்நிலையில் எமது மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் துன்பங்கள் அகன்ற நிலையில் நிகழ்வதையே விரும்புகிறோம். எமது மண்ணில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும், எமது மக்களின் பொருளாதார வாழ்வின் மீது தடைகளும், அரசின் அழுத்தங்களாக பிரயோகிக்கப்படும் போது, சுதந்திரமாக, சமத்துவமாக பேச்சுக்களை நடாத்துவது சாத்தியமில்லை என்பது எமது நிலைப்பாடு. எனவே அழுத்தங்களை நீக்குவது பற்றியும் அரசியல் பேச்சுக்களை அடிப்படைகளை வகுப்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்க்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம்."

உலகெங்கிலும் பரவலாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களது மாவீரர் தினப்பேச்சில் தெரிவிக்கப்பட்ட, சமாதானப் பேச்சுக்களை அழைப்பு இது. இப்பேச்சு அரசாங்கத்தை நேரடியாகப் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரும்படி அழைக்காவிட்டாலும், தாம் அதற்குரிய தயார் நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பதாய் அமைந்திருக்கிறது.

எந்தவிதமான நிபந்தனைகளையும், விதிக்காமல் நாம் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரத் தயார் என்று இப்பேச்சில் பிரபாகரன் தெரிவித்துள்ள போதும், சில அடிப்படையான நிபந்தனைகளை அவர் தெரிவித்துத் தான் உள்ளார். மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தம், அரசாங்க நிபந்தனைகளை ஏற்பதில்லை என்ற இரண்டும் அவரது பேச்சில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள மிக முக்கியமான நிபந்தனைகளாக கொள்ளப்பட வேண்டும். இரண்டு நிபந்தனைகளையும் தான் தெரிவிப்பதற்கான காரணங்களையும் அவர் தெரிவித்துள்ளார். அந்தக் காரணங்கள், தமிழ் மக்களின் அரசியல் போராட்ட வரலாற்றை தெரிந்து கொண்ட எவருக்கும் மறுக்கமுடியாத காரணங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

அரசாங்கத்தின் முன் நிபந்தனைகளைப் பொறுத்தவரை, அது புலிகளை ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டு விட்டு தமிழீழத்தையும் கைவிடுவதாக அறிவித்து விட்டு பேச வரும்படி கோரியிருக்கிறது. அப்போது தான் தம்மால் பேச முடியும் என்று திரும்பத் திரும்ப அது கூறிவருகிறது. இவற்றில் ஆயுதங்களைக் கீழே போடு என்று நிபந்தனை விதிப்பது, பேச்சுவார்த்தைக்கான கதவுகளுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் போடும் செயலே அன்றி வேறல்ல. அத்தகைய ஒரு கோரிக்கையை வைப்பதை யுத்தத்தைத் தொடரும் வெறியிலிருந்து எழும் ஒரு கோரிக்கை என்றே அர்த்தப்படுத்த முடியும். ஏற்கெனவே ஆயுதங்களைக் கீழே போட்ட முன்னாள் விடுதலை இயக்கங்கள் இன்று தமது அந்தச் செயலுக்காக கழிவிடக்கூடாது படுவது தெரியாததல்ல!

ஆனால், அரசாங்கத்தின் தமிழீழத்தை கைவிட்டு மாற்றுத் தீர்வொன்றுக்குப் புலிகள் முன்வர வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை பிரபாகரன் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவரின் பேச்சிலிருந்து தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர் தமது பேச்சில், தமது கோரிக்கை தமிழீழமே தான் என்று அடித்துப் பேசவில்லை. அப்படிப் பேசுவது பேச்சுவார்த்தைக்கான வழியைத் திறந்து வைத்திருக்கிறோம் என்பதற்கு முரணானது என்பதை அவர் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார். இதை அவரது பேச்சு தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறது.

அவர் தமது கோரிக்கையை உணர்வுபூர்வமான மொழியில் மிகவும் எளிமையான வடிவில் இப்படித் தெரியப்படுத்தியுள்ளார்:

"நாமும் மனிதர்கள். மனிதர்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகளைக் கொண்ட ஒரு மனித சமூகம். தனித்துவமான மொழியையும், பண்பாட்டு வாழ்வையும், வரலாற்றையும் கொண்ட ஒரு தனித்துவமான இனத்தைச் சார்ந்த மனிதர்கள். நாம் எம்மை ஒரு மனித சமூகமாக மனிதப் பண்புகளைக்

என்றும், தமிழ் மக்களது நியாயமான கோரிக்கைக்கு பரவலான ஆதரவு சர்வதேச சமூகத்தால் வழங்கப்படவில்லை என்பது துரதிர்ஷ்டவசமானது என்றும் தெரிவித்துள்ளது. குறிப்பாக, தெற்கிலே சமாதானத்திற்கான குரல் பலமாக இல்லை என்றும், யுத்தத்தை எதிர்ப்பவர்கள் இல்லை என்றும் குற்றம்

கொண்ட மக்களாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்கிறோம்... நாமே எம்மை ஆளும் வகையில் ஓர் ஆட்சி முறையை அமைத்து வாழவே நாம் விரும்புகிறோம்..."

ஆம், அந்தக் கோரிக்கை, தமிழீழமல்ல, ஆனால், எதற்காக நாம் தமிழீழத்தை கோருகிறோமோ அதை வழங்கக்கூடிய ஒரு ஆட்சி முறையையே குறிப்பிடுகிறது. ஆக, புலிகள் தமிழீழத்துக்கு உரிய ஒரு மாற்றை தாம் ஏற்கத்

சாட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மிகவும் அவதானமாக தயாரிக்கப்பட்ட செட்டும் அழகும் நிறைந்த இந்தப் பேச்சு கவனத்திலெடுக்காத விடயங்கள் இங்கே தான் இருக்கின்றன. தமது இலட்சிய உறுதிப்பாட்டையும், அரசியலின் நியாயத் தன்மையையும், அரசாங்கத்தின் யுத்த முகத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் மிகத்துல்லியமாக வெளிப்படுத்திய இந்தப்பேச்சு, சமாதானத்தை நோக்கிய ஒரு

விடயம் அது.

சர்வதேச மற்றும் தென்னிலங்கை மக்களது ஆதரவை தமது போராட்டத்தை நோக்கி வென்றெடுக்கக்கூடிய ஒரு விடயமும் கூட அது.

ஆம், அதுதான் முழு இலங்கையிலும் வாழும் மக்களும் சமாதானத்தை விரும்புகிறார்கள்: ஜனநாயகத்தை நேசிக்கிறார்கள்: தமது உரிமைகளை மதிக்கிறார்கள்: அவை பறிக்கப்படுவதை - அது யாரால் பறிக்கப்பட்டாலும், எதிர்க்கிறார்கள் என்ற விடயம். தென்னிலங்கை மக்கள் சமாதானத்தை விரும்புகிறார்கள் என்பதை அண்மைய கருத்துக்கணிப்பொன்று தெளிவாகக் காட்டியுள்ளது. ஆனால், இந்த மக்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவாளர்களாக, அவர்களது அரசியல் கோரிக்கையின் நியாயத் தன்மையை ஏற்பவர்களாக முற்றுமுழுதாக மாறாது ஏன்?

இந்த இடத்தில் தான் விடுதலைப் புலிகள் சற்று தமது வரலாற்றின் பலவீனமான பக்கத்தை ஒரு முறை மறுபரிசீலனை செய்வது அவசியம் என்பது புலனாகிறது..

ஆம், விடுதலைப் புலிகளை 'பயங்கரவாதிகளாக' தமிழ் 'இன வெறியர்களாக' இனங்காட்டும். சம்பவங்களைத் தவிர்ப்பது பற்றி அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்கான அக்கறை தம்மிடையே உள்ளதென்பதை தெளிவாக அவர்கள் மக்கள் முன் முன்வைத்திருக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கிலிருந்து புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்கள் மீதத் தமது இடங்களில் வந்து குடியேறுவதைத் தாம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்திருக்க வேண்டும். அப்படியான ஒரு குடியேற்றத்தை நடைமுறைப் படுத்தக்கூடிய சமூக ஸ்தாபனங்களுக்கு தமது ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் உண்டு என்று தெரிவித்திருக்க வேண்டும்.

தென்னிலங்கையில் வாழும் சிங்கள மக்கள், எல்லைப்பற கிராமங்களைச் சேர்ந்த சிங்கள மக்கள் யாரும் தமது யுத்த நடவடிக்கைகளின் இலக்குகளாகிவிடக்கூடிய ஒரு சாத்தியம் ஒருபோதும் நடவாது என்று தெரிவித்திருக்க வேண்டும்.

அரசியல் முரண்பாடுகளை - தனிநபர்களுடனான கருத்து முரண்பாடுகளை - அரசியல் ரீதியாகவே எதிர்கொள்வோம் என்று அறிவித்திருக்க வேண்டும்.

தவறான அல்லது முரண்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களை எதிரிகளாக தாம் கருதி நடக்கவில்லை: நடக்கப் போவதில்லை: அப்படி நடந்திருந்தால் அச்சம்பவங்களுக்கு தாம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம் என்று தெரிவித்திருக்க வேண்டும். அப்படி அதை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிகளைத் தொடர்வதாகக் கூறியிருக்க வேண்டும்.

இவைகள் ஒரு விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் பிரபாகரனிடமிருந்து முன்வைக்கப்பட்டிருந்தால், நிச்சயமாக தெற்கிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் ஆதரவு பெருகி வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், மாவீரர் தினப்பேச்சு இவற்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இது ஒரு துரதிர்ஷ்டம் தான்.

ஆயினும், இன்னமும் காலம் தாழ்ந்து விடவில்லை.

அரசாங்கமும், அதன் ஆதரவு புத்தி ஜீவிகளும், பிரசார சாதனங்களும் இனவாதிகளும் என்ன தான் கூறினாலும் இத்தகைய ஒரு அறிவிப்பை இனியாவது வெளியிடுவதன் மூலமாக புலிகள் தமது அரசியல் பலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். அதாவது தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமைக்கான போராட்டத்தில் நியாயத் தன்மைக்கான ஆதரவுப் பலத்தை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் சமாதானக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு அரசாங்கம்

பேச முன்வரவில்லாது கூட, அதனை அதற்காக நிர்ப்பந்திக்கும் சக்திகளின் - இன்றும் கூட அதைப் பலர் செய்கிறார்கள் - தாரீகப்பலம் இவ்வறிவிப்பால் மேலும் பலம் பெறும்.

இந்தப் பலம், தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமையின் பலமாக வளரும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அவசியமாக சிந்திக்க வேண்டிய விடயம் இது!

ஆம்.

சொல்லுங்கள்

மாவீரர் தினப் பேச்சு —

பிரபாகரன் சொன்னதும் சொல்லாததும்!

தயார் என்பதைத் தெரிவித்துள்ளார்கள் என்பது தெளிவு.

மொத்தத்தில், பிரபாகரன் தனது பேச்சில் தாம் சமாதானத்திற்கு தயாரென்றும், அதை எந்த அடிப்படையில் அணுகுவதை தாம் விரும்புகிறோம் என்பதையும் தெளிவாகவே கூறியிருக்கிறார். கூடவே அந்த அடிப்படைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க தாம் தயார் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இந்த மாவீரர் தினப் பேச்சு சமாதானத்தை கோருவதுடன் மட்டும் நிற்கவில்லை. தமது அரசியல் குறிக்கோள்கள் அடையப்படும் வரை தாம் தொடர்ந்து போராடத் தயாராகவே உள்ளனர்

அறைகூவலாக கொள்ளப்படலாம்: கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை.

ஆனால், சர்வதேச சமூகம் பற்றியும், தென்னிலங்கையின் அபிப்பிராயம் பற்றியும் கூறும்போது பிரபாகரன் கவனத்தில் எடுக்கத் தவறிய முக்கியமான விடயம் ஒன்றும் உள்ளது.

பொதுவான ஜனநாயகவாதிகளாலும் சமாதானம், தமிழ் மக்களின் அரசியல் விடுதலை என்பவற்றில் அக்கறை உள்ள அனைவராலும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற இந்தப் பேச்சின் போது தெரிவிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட முக்கிய

இந்திய அரசியல்: காங்கிரஸ் ஆட்சியை நியூவுமா?

பரந்தாமன்

இந்தியாவில் ராஜஸ்தான் மத்திய பிரதேசம், புதுடில்லி, மீசோராம், மாநில சட்டசபைத் தேர்தல்கள் முடிவடைந்து விட்டன. எதிர்வார்த்தைவிட டில்லியிலும், ராஜஸ்தானிலும் காங்கிரஸ் கட்சி 2/3 பெரும்பான்மையுடன் அமோக வெற்றியினை ஈட்டியுள்ளது. காங்கிரஸ் பலத்த தோல்வியினைத் தழுவும் என எதிர்வார்த்திருந்த மத்தியப் பிரதேசத்திலும் கூட அது சுமாரான வெற்றியைப் பெற்று ஆட்சியினைத் தக்க வைத்துள்ளது. வடகிழக்கு மாநிலமான மீசோராமில் மீசோராம் தேசிய முன்னணி, மீசோராம் மக்கள் மாநாட்டுக் கட்சி என்பவற்றின் கூட்டணி அமோகமாக வெற்றிபெற்று மீண்டும் ஒரு தடவை வடகிழக்கு மாநிலங்கள் தேசிய அரசியலிலிருந்து விலகியுள்ளன என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளன.

இந்த நாளுக்கு மாநிலங்களும் ஒரே வகையில் இந்திய அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெற்றவையாகும். புதுடில்லி, தேசிய தலைநகர்ப் பகுதி என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. தேசியத் தலைநகரம் என்ற வகையில் இப்பகுதி தேசிய அரசியலிலும் சர்வதேச அரசியலிலும் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றது. இதைவிட தலைநகர் பகுதி சர்வதேச அரசியலிலும் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றது. தலைநகர் பகுதி என்ற பெயரில் இப்பிரதேசத்தின் பூர்வீகமாக வாழ்ந்தவர்களைவிட வந்தேறு குடிகளே அதிகம். பல்வேறு இனங்களையும், பல்வேறு மாநிலங்களையும் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள் இங்கு வாழ்கின்றார்கள்.

இதனால் நடைமுறை அரசியல் பற்றி பல்வேறு தரப்பட்டவர்களும் உள்ள நினைக்கின்றார்கள் என்பதை அறியும், பரிசோதனைக் களமாகவும் அரசியல் நோக்கர்கள் புதுடில்லியைக் கருதுகிறார்கள்.

புதுடில்லியின் தற்போதைய முதலமைச்சர் கஷ்மா கவராஜ் ஹரியானா மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். மாநில அரசியல் அமைச்சராகவும் இருந்தவர். இனி வரப்போகும் காங்கிரஸ் முதலமைச்சர் ஷீலா தீட்சித் உத்தரப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பெண்மணியாவார்.

மத்தியப் பிரதேசமும், ராஜஸ்தானும் இந்தியாவில் அதி கூடிய நிலப்பரப்பினைக் கொண்ட மாநிலங்களாகும். நிலப்பரப்பினைப் பொறுத்த வரை இந்தியாவிலேயே முதலாவதாக, மத்தியப் பிரதேசமும், இரண்டாவதாக ராஜஸ்தானும் விளங்குகிறது. சனத்தொகையைப் பொறுத்தவரை மத்தியப் பிரதேசம் 6ம் இடத்திலும், ராஜஸ்தான் 9 ம் இடத்திலும் உள்ளது. இரண்டுமே ஹிந்தி மொழியே மக்களைக் கொண்ட மாநிலங்கள் ராஜஸ்தானில் ராஜஸ்தானி மொழியும், ஒரு மொழியாகப் பேசப்படுகின்ற போதும், ஹிந்தி மொழி பேசுபவர்களே அதிகமாக உள்ளனர். இந்திய மக்கள் தொகையில் 13 வீதத்தினர் இவ் இரு

மாநிலங்களிலும் வாழ்கின்றனர். இதைவிட பிரதான இருகட்சிகளான பா.ஜ.க.வினதும், காங்கிரசினதும் பலப்பீட்சையை தீர்மானிக்கும் மாநிலங்களாக இவை உள்ளன. இந்தியாவில் பிரதான அணுநிலையமான "பொக்காரா" ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலேயே உள்ளது.

மீசோராம் மாநிலம், தேசிய அரசியலில் அதிகளவிலான பாதிப்பினைச் செலுத்தாத மாநிலமாக இருப்பதுடன் தேசிய அரசியலில் இருந்து விலகிச் செல்லும் மாநிலங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. யூனியன் பிரதேசமாக இருந்து மீசோராம் தேசிய முன்னணியின் ஆயுதப் போராட்ட முயற்சியால் 1986ல் தனி மாநில அந்தஸ்தினைப் பெற்றது. மத்திய அரசுக்கு எதிராக, கிளர்ச்சியை நடாத்திய மக்கள் தேசிய அரசியல் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று அறியும் களமாகவும் இம்மாநிலம் உள்ளது. 84விகிதம் கிறிஸ்தவ மக்களைக் கொண்ட மாநிலமாகவும் இது உள்ளது. மீசோராம் உட்பட வடகிழக்கு மாநிலங்களான அருணாச்சலப் பிரதேசம், நாகலாந்து, மணிப்பூர், அஸாம், திரிபுரா என்கின்ற அனைத்தும் இன்று தேசிய அரசியலில் இருந்து விலகியே நிற்கின்றன.

இவ்வாறான முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் தான் தேர்தல் முறைகள், இந்திய அரசியலில் எதிர்காலத்தில் என்ன பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பது இன்று பலரினதும் கேள்விகளாக உள்ளன. குறிப்பாக இம்முடிவுகள் தற்போதுள்ள பா.ஜ.க.வை கவிழ்க்குமா என்ற கேள்வி பிரதானமாக எழுந்துள்ளது.

8ஆம் முடிவுகள் பா.ஜ.க. வை கவிழ்க்குமா?

தற்போதுள்ள பா.ஜ.க.வின் ஆட்சி கவிழ்தல் என்பது பிரதானமாக இருவிடயங்களில் தங்கியுள்ளது. ஒன்று, காங்கிரஸ் ஆட்சியமைக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். மற்றையது, பா.ஜ.க. அரசியலிலிருந்து கூட்டணிக் கட்சிகள் விலகவேண்டும்.

முதலாவது விடயத்தைப் பொறுத்தவரை காங்கிரஸ் ஆட்சியமைக்கத் தயாரான என்பதற்கு இதுவரை காங்கிரசிலிருந்து இவ்வளவுபெற்றே பதில் வந்துள்ளது. காங்கிரசின் வரலாற்றிலேயே பொதுவாக அது தொங்கு அரசாங்கத்தை விரும்புவதில்லை. அறுதிப் பெரும்பான்மை அரசாங்கத்தையே விரும்பி வந்துள்ளது.

மாதிரி கலைப்பு முயற்சியில் அவ்வாறான நிகழ்வே ஏற்பட்டது. பொதுவாக நாட்டில் இருக்கூடிய கட்சிமுறை நிகழும்போது எதிர்க்கட்சிகளில் இவ்வாறான அரசியல் பழிவாங்கல்களுக்கான கலைப்புக்கள் கடினமானதாகவே இருக்கும்.

இதனை விட மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரை கூட அதன் உள்ளக நிலையில் காங்கிரசுடனான உறவு கடினமானதாகவே இருக்கும். அண்மையில் இக்கட்சியின் 16வது மாநாட்டிலும் இது எதிரொலித்தது. மதசார்பின்மை சத்திகளின் ஐக்கியத்தைக் காரணமாகக் காட்டி காங்கிரசுடனான உறவை நியாயப்படுத்த கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் கர்ஜித் முயன்றபோதும், அதற்கு கட்சியின் இளையதலை முறையினர் காரசாரமான எதிர்ப்பைக் காட்டினர். இதைவிட இக்கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் உள்ள மாநிலங்களான மேற்கு வங்காளம், கேரளம், திரிபுரா என்பவற்றில் உள்ளூர் பிரதான போட்டியாளர்களாக காங்கிரஸ் திகழ்வதும் கட்சிக்கு உள்ளூர் அளவில் பலத்த சிக்கல்களைக் கொடுத்துள்ளது. மேற்கு வங்காளத்தில் கடந்த மக்களவைத் தேர்தலில் மம்தா பானர்ஜியின் திரிணாமுல் காங்கிரசின் வருகையினால் இந்த நிலை சற்றுமாரிய போதும், கேரளா, திரிபுராவைப் பொறுத்தவரை இந்த நிலையே தொடர்கின்றது.

எனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியமைப்பதற்கோ அவ்வது தனது ஆரதவில் ஒரு பொம்மை ஆட்சியை நிறுவுவதற்கோ சாத்தியங்கள் மிகக்குறைவாக உள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

இரண்டாவது விடயத்தைப் பொறுத்தவரை பா.ஜ.கூட்டணியிலிருந்து கூட்டணிக் கட்சிகள் விலக வேண்டும். இதற்கும் நடைமுறையில் சாத்தியப்பாடுகள் குறைவாகவே உள்ளது. கூட்டணிக் கட்சிகளில் பெரும்பாலானவை மாநிலக் கட்சிகள். அவ்வு அவை முதலாம் இரண்டாம் நிலைகளில் உள்ளன. அதி.மு.க. திரிணாமுல் காங்கிரஸ் என்பவற்றைத் தவிர்த்தால் ஏனைய கட்சிகளுக்கு மாநில அளவில் காங்கிரசே பிரதான போட்டியாளராக உள்ளது. குறிப்பாக பஞ்சாப்பில் அகாலித், ஆந்திராவில் தெலுங்கு தேசம், ஒரிசாவில் பியூஜனதா தளம், ஹரியானாவில் ஹரியானா லோக்க்தளம் என்பவற்றிற்கு மாநில அளவில் காங்கிரசே பிரதான போட்டியாளராக உள்ளது. இதனால்

கட்சியின் மூத்த தலைவர்களில் ஒருவரும், மேற்கு வங்காள முதலமைச்சருமான ஜோதிபாகவை பிரதமராகும் முயற்சியே திரைமறைவில் நடைபெறுகின்றதாக அச்செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

இதனைச் சாத்தியமாகக் வேண்டாமாயின் ஜெயலலிதா அதனை ஆதரிக்க வேண்டும். ஜெயலலிதா ஆதரிப்பதாயின் கருணாநிதி ஆட்சியைக் கலைப்பதை நிபந்தனையாக முன்வைப்பார்.

கருணாநிதி இடதுசாரிக் கட்சிகளின் நீண்டகால நண்பராதலால் அவர்கள் அதற்கு முன்வருவார்கள் என எதிர்வாக்க முடியாது. தற்போதுவாக அவர்கள் அதற்கு இணங்கினால் கூட தமிழக மக்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். இதனால் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல நாடுமுழுவதும் கூட கிளர்ச்சிகளை சந்திக்க வேண்டிநேரிடலாம். அண்மையில், பீகார்

மாநில கலைப்பு முயற்சியில் அவ்வாறான நிகழ்வே ஏற்பட்டது. பொதுவாக நாட்டில் இருக்கூடிய கட்சிமுறை நிகழும்போது எதிர்க்கட்சிகளில் இவ்வாறான அரசியல் பழிவாங்கல்களுக்கான கலைப்புக்கள் கடினமானதாகவே இருக்கும்.

இதனை விட மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரை கூட அதன் உள்ளக நிலையில் காங்கிரசுடனான உறவு கடினமானதாகவே இருக்கும். அண்மையில் இக்கட்சியின் 16வது மாநாட்டிலும் இது எதிரொலித்தது. மதசார்பின்மை சத்திகளின் ஐக்கியத்தைக் காரணமாகக் காட்டி காங்கிரசுடனான உறவை நியாயப்படுத்த கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் கர்ஜித் முயன்றபோதும், அதற்கு கட்சியின் இளையதலை முறையினர் காரசாரமான எதிர்ப்பைக் காட்டினர். இதைவிட இக்கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் உள்ள மாநிலங்களான மேற்கு வங்காளம், கேரளம், திரிபுரா என்பவற்றில் உள்ளூர் பிரதான போட்டியாளர்களாக காங்கிரஸ் திகழ்வதும் கட்சிக்கு உள்ளூர் அளவில் பலத்த சிக்கல்களைக் கொடுத்துள்ளது. மேற்கு வங்காளத்தில் கடந்த மக்களவைத் தேர்தலில் மம்தா பானர்ஜியின் திரிணாமுல் காங்கிரசின் வருகையினால் இந்த நிலை சற்றுமாரிய போதும், கேரளா, திரிபுராவைப் பொறுத்தவரை இந்த நிலையே தொடர்கின்றது.

எனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியமைப்பதற்கோ அவ்வது தனது ஆரதவில் ஒரு பொம்மை ஆட்சியை நிறுவுவதற்கோ சாத்தியங்கள் மிகக்குறைவாக உள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

இரண்டாவது விடயத்தைப் பொறுத்தவரை பா.ஜ.கூட்டணியிலிருந்து கூட்டணிக் கட்சிகள் விலக வேண்டும். இதற்கும் நடைமுறையில் சாத்தியப்பாடுகள் குறைவாகவே உள்ளது. கூட்டணிக் கட்சிகளில் பெரும்பாலானவை மாநிலக் கட்சிகள். அவ்வு அவை முதலாம் இரண்டாம் நிலைகளில் உள்ளன. அதி.மு.க. திரிணாமுல் காங்கிரஸ் என்பவற்றைத் தவிர்த்தால் ஏனைய கட்சிகளுக்கு மாநில அளவில் காங்கிரசே பிரதான போட்டியாளராக உள்ளது. குறிப்பாக பஞ்சாப்பில் அகாலித், ஆந்திராவில் தெலுங்கு தேசம், ஒரிசாவில் பியூஜனதா தளம், ஹரியானாவில் ஹரியானா லோக்க்தளம் என்பவற்றிற்கு மாநில அளவில் காங்கிரசே பிரதான போட்டியாளராக உள்ளது. இதனால்

கட்சியின் மூத்த தலைவர்களில் ஒருவரும், மேற்கு வங்காள முதலமைச்சருமான ஜோதிபாகவை பிரதமராகும் முயற்சியே திரைமறைவில் நடைபெறுகின்றதாக அச்செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

காங்கிரஸ் அணியில் இவர்களுக்கு இயலுமானதல்ல. கூட்டணியில் அடுத்த முக்கியமான கட்சியான திரிணாமுல் காங்கிரசைப் பொறுத்தவரை கூட மேற்கு வங்காளத்தில் தனது பிரதான போட்டியாளரான மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் மோதுவதற்கு பாரதீய ஜனதாவின் ஆதரவு தேவை. எனவே உறவை முறிக்க முடியாது. இராமகிருஷ்ண ஹெக்டேயின் லோக் சக்தி, இராமதாசின் பா.ம.க., வை.கோவின் ம.தி.மு.க., ஜோர்ஜ் பெர்ணான்டீசின் சமதாக்கட்சி என்பன மாநில அளவில் மூன்றாம் முடிவு ஏடுக்க கூடியவை என்ற வகையில் தற்போது அவசரப்படப் போவதில்லை. தற்போதைக்கு அவர்களுக்கு பா.ஜ.கவுடன் இணைந்திருப்பதே பாதுகாப்பானதாக இருக்கும்.

இங்கு ஜெயலலிதாவின் நிலைதான் அவரின் நலனைப்பொறுத்து மாறுபடலாம்.

மணிரத்தினத்தின் சினிமாவும், அதன் அரசியலும்

அ.இரவி

(இறுதிப்பகுதி)

3

மணிரத்தினத்தின் சினிமா சொன்ன அரசியல் எத்தகையது எனப் பார்ப்போம். ஒடுக்குகின்ற அரசுக்குத் துணை போகின்ற அரசியல். இதுவே மணிரத்தினத்தின் அரசியல். ஒடுக்குகின்ற அரசு இந்தியாவாக இருந்தால், அது பார்ப்பனியத்தை வலியுறுத்துகின்ற இந்துத்துவத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கின்ற அரசாக இருக்கும். இவங்கையாக இருந்தால் சிங்கள பெளத்த இனவாத அரசாக இருக்கும். இவங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையில் இருக்கக் கூடிய ஒரேயொரு வித்தியாசம் இந்தியாவில் பெரும்பான்மையானோர் பிராமணரல்லாதவர். ஆனால், இவங்கையில் பெரும்பான்மையானோர் சிங்கள பெளத்தர். எனினும், இந்தியாவில் சகல மட்டங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடியவர்களாகப் பிராமணர்களே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையையும் நாம் மறக்க முடியாது. ஒடுக்குகின்ற அரசு என்ற வகையில் அதிகாரம் செலுத்துகின்ற கருத்து எதுவோ, அது தன்னைத் தவிர்த்த மற்றைய அனைத்துக் கருத்தையும் ஒடுக்கியே தீரும். ஒடுக்குகின்ற தன்மையில் மாறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால், ஒடுக்குமுறை ஒன்றாகவே இருக்கும் மணிரத்தினத்தின் சினிமா ஒடுக்குகின்ற அரசை எப்படி நியாயப்படுத்துகின்றது?

ஒரு திரைப்படம் முடிவடைந்த பின்னர் அந்தத் திரைப்படம் எங்கெடும் பதிந்து விட்டுப்போன செய்தி என்ன? இதுவே ஒரு திரைப்படம் முழுமையாகச் சொல்லி முடித்துவிட்ட செய்தி. இடையில்லாதே வரும் காட்சிகள் தனித்துத்தந்த செய்திகளை நாம் முழுமையான செய்தியாகக் கூறி விட முடியாது. பகுதியிலிருந்து முழுமைக்குப் போகின்ற செய்தி.

மணிரத்தினத்தின் ஒவ்வொரு திரைப்படங்களும் கூறிமுடித்த செய்தி என்ன? முக்கியமாக ரோஜா, பம்பாய், இருவர், உயிரே. இந்தத் திரைப்படங்களை நாம் பார்ப்போம். இந்தத் திரைப்படங்கள் தனித்துத் தனித்துத் தந்த செய்தியும், எல்லாத்திரைப்படங்களையும் ஒரு சேரப் பார்த்து அவை முழுமையாக எமக்குக் கூறிய செய்தி தான் என்ன?

வசதி கருதி நாம் மெளனராகம், நாயகன், தளபதி திரைப்படங்களிலும் சில காட்சிகளைப் பார்ப்போம்.

மெளனராகம் திரைப்படத்தில் காந்திக் குழலினால் தீவிரவாதியாகிறார் அவர் சுட்டுக்கொல்லப்படுகின்றார். நாயகன் திரைப்படத்தில் கமல்ஹாசன் அவர் மீது திணிக்கப்பட்ட அரசு வன்முறையினால் வன்முறையாளராக மாறுகின்றார். பாதிக்கப்பட்ட ஏழை மக்களுக்காக வன்முறையைக் கையிலேந்துகின்றார். "நாலுபேருக்கு நல்லதுக்காக எதுவும் செய்யலாம்" என்கின்ற மனநிலை. "வன்முறையை அவர்களை நிறுத்தச் சொல்லு நான் நிறுத்துகின்றேன்." என்கின்றார். ஆனால், வன்முறையை அரசோ, அரசைச் சார்ந்த ஏனைய நிறுவனங்களோ நிறுத்தவில்லை. ஆனால், கமல்ஹாசன் நிறுத்துகின்றார். அதாவது சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றார். கொன்று யார்? மணிரத்தினத்தின் ஒரு பாத்திரம் வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் எனும் மதவாதத்தை நியாயப்படுத்தும் பாத்திரம். தளபதி திரைப்படத்தில் ரஜனிகாந்த் ஒரு வன்முறையாளராகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றார். அவரை ஒரு பிராமணப் பெண் விரும்புகின்றார். காதலில் தோல்வி அடைய முடியாத, தான் விரும்புகின்ற பெண்ணை அடையக் கூடிய இடமேஜ் கொண்ட கதாநாயகனான ரஜனிகாந்த் இந்தத் திரைப்படத்தில் தான் விரும்பிய பெண்ணை அடையவில்லை. அடையாததற்கு இரண்டு காரணம். ஒன்று அவர் பிராமணப் பெண்ணாக இருக்கிறார். மற்றது அப்பெண் ரஜனிகாந்தை விரும்பினாலும் அவர் வன்முறையை விரும்பவில்லை. இன்னும் இரண்டு விசயம்: அந்தப் பெண் ரஜனிகாந்தை வேடையாட விரும்புகிற ஒரு அரசு அதிகாரியை திருமணம் செய்கிறார். மற்றையது ரஜனிகாந்த் ஒரு விதைவப் பெண்ணை மறுமணம் செய்கின்றார். விதைவப் பெண்ணின் மறுமணம் என்ற நல்ல செயல் அல்ல இங்கு நோக்கம். அந்தப் பெண்

விதவையானதற்கு ரஜனிகாந்தின் வன்முறையே காரணம்.

மேற்சொன்ன இவ்வளவு கர்ட்சிகளும் மணிரத்தினத்தின் திறமையாலும், செய்நேர்த்தியாலும் அழகாகப் படம் பிடிக்கப்பட்டது மாத்மிரமல்: அழகாக நியாயப்படுத்துகிறது. ஒடுக்குகின்ற அரசினது வன்முறைகள் காட்டப்பட்டாலும், அரசினது வன்முறைக்கு எதிரான போராட்டம் வெற்றி பெற்றதாகக் காட்டப்படவில்லை. மாறாக, வன்முறையைக் கையில் தூக்கியவர்கள் வன்முறையாலேயே அழிவார்கள் எனும் அரசின் வாசகங்களை மெய்ப்பிப்பதற்காகவே, நியாயப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றன.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதே கருத்துக்கொண்ட இன்னொரு திரைப்படமும் நினைவில் வருகின்றது. கமல்ஹாசனின் தயாரிப்பான கருதிப்புனல். தீவிரவாதத்தைக் கையில் எடுத்தவர்கள் தீவிரவாதத்தாலேயே அழிவார்கள் என்கின்ற அரசின் தாரக மந்திரத்தை அந்தத் திரைப்படம் கூறினாலும், அந்தத் தீவிரவாதத்தைக் கையிலெடுப்பதற்குக் காரணமே அரசு தான் என்பதை அந்தத் திரைப்படம் கூறிவிடுகின்றது.

மணிரத்தினத்தின் சினிமா என்கின்ற புத்தகத்தில், ஓரிடத்தில் யமுனா ராஜேந்திரன் இப்படியாகக் கூறுகின்றார். "மணிரத்தினம் சினிமா இயக்குநராக இருந்து இதைச் செய்கிறார். அரசியல்வாதியாக அவர் இல்லை என்பதுவே இங்கு முக்கியம்." (பக்.55) யமுனா ராஜேந்திரன் கூறிய அர்த்தம் வேறு. ஆனால், இந்த வாக்கியத்தில் ஓர் உண்மை உண்டு. இந்தியாவின் அதிகாரத் தரப்பு அரசியல்வாதி அரசியலில் என்ன செய்கின்றாரோ அதனையே மணிரத்தினம் சினிமாவில் தன் சகல வல்லமையையும் பயன்படுத்திச் செய்கின்றார். அது என்ன?

காஷ்மீர் மக்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லையா? சுதந்திர இந்தியாவில் அவர்களுக்கு சுதந்திரம் இருக்கின்றதா? ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான அவர்கள் ஆயுதம் தாங்கியது எந்த வகையில் அநியாயம்? பாகிஸ்தானின் அரசியல் ஆயுத உதவி தான் அவர்களை ஆயுதம் தாக்க நிர்ப்பந்தித்ததா? இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு கேள்வியும் கேட்கலாம். இந்தியா வழங்கிய ஆயுத உதவி தான் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு வழிவகுத்ததா? இதற்கான பதில் எங்களுக்குத் தெரிந்த ஒன்று தான். சரி காஷ்மீருக்கே போவோம். காஷ்மீர் போராட்டம் எந்த வகையில் நியாயமில்லை? இதற்கான பதில் மணிரத்தினத்திடம் இல்லை. ஆனால், காஷ்மீர் போராட்டத்திற்கு மக்களிடம் அனுதாபம் கிடைக்கக் கூடாது. அந்தப் போராட்டம் கொடூரமானது என்று காட்ட வேண்டும். இந்திய அரசியல்வாதிகள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளின் ஒரு பகுதியை மணிரத்தினம் பொறுப்பேற்று இருக்கின்றார். 'ரோஜா' படம் உருவாகின்றது. இதனையே யமுனா ராஜேந்திரன் கூறுகின்றார். "மணிரத்தினத்திற்கென்று ஒரு அரசியல் இருந்தது. தேசபக்தி அரசியல் அவரது அரசியல். அந்த அரசியலே மணிரத்தினத்தினததை ஒடுக்கப்படுகின்ற மக்களின் நியாயப்-

பாட்டைப் புரியமுடியாது வைத்திருக்கின்றது. தேசபக்தி ஒன்றும் பாவமான காரியம் அல்ல. அது நல்ல விசயமே. ஆனால், மணிரத்தினத்தின் அரசியல் தேசபக்தியுடன் மாத்மிரம் நின்று விடவில்லை. அரசு விசுவாசியாகவும் அவர் தன்னை இனங்காட்டுகின்றார். வலுவான திரைக்கதைபுடன் கூடிய பிரதி-

யொன்றினை தன் (அல்லது அரசின்) கருத்துக்குச் சரியாகத் தயாரித்திருக்கிறார்.

வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களைத் துய்க்கும் கணத்துக்காகக் காத்திருக்கும் புதுமணத் தம்பதி-

களைப் பிரித்து ஒருவரை அடைத்து வைத்து மற்றவரைத் துடிக்க வைக்கும் கொடுமை செய்தது எது? அரசு வன்முறையா? போராடிகளின் தீவிரவாதமா? இந்தத் திரைப்படம் போராடிகளின் தீவிரவாதத்தையே பதிலாகத் தருகின்றது. இந்தத் திரைப்படம் சொல்கிற செய்தியில் யார் மீது கோபம் எழ வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது? போராடிகள் மீதே.

சரி இன்னொரு காட்சியையும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. கதையின் நாயகன் இந்தியத் தேசியக்கொடி எரிப்புகின்ற இடத்தில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தன்மீது நெருப்பு ஏந்தி அதை அணைக்கிறான். அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற சனங்களுக்கு எவ்வளவு உணர்ச்சிப் பெருக்கு ஏற்படுகிறது. காஷ்மீர் போராடிகள் இப்போது சனங்களுக்கு போராடிகளாகத் தெரியவில்லை. தீவிரவாதிகளாகத் தெரிகின்றார்கள். இதனையே எந்த ஒரு அரசாங்கமும் விரும்பிச் செய்யும் மணிரத்-

தினம் அதனைக் கச்சிதமாகச் செய்து முடித்தார். யமுனா ராஜேந்திரனுக்கு மணிரத்தினத்தின் இந்த அரசியல் புரியாமல் போனது ஏன்?

இன்னுமொன்றையும் இந்த இடத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். தேசபக்தி என்பது வேறு: அரசு மீதான விசுவாசம் என்பது வேறு: இந்த வித்தியாசம் யமுனா ராஜேந்திரனின் எழுத்துத் தொனியில் தெரியவில்லை. இரண்டையும் ஒன்றாகப் பார்க்கின்ற தன்மையே தெரிகின்றது.

பம்பாய் திரைப்படத்தையே நோக்குவோம். வெளிக்கு மிக நேர்மையுடன் அணுகப்பட்ட திரைப்படமாகவே அது தோன்றும். யமுனா ராஜேந்திரனுக்கும் அப்படித்தான் தோன்றியிருக்கிறது. "மிகவும் கொந்தளிப்பான பிரச்சினையை சமநிலையுடன் சித்திரிக்க முயன்றிருக்கும் மணிரத்தினத்தின் நேர்மையில் நாம் சந்தேகப்பட முடியாது". (பக்.4) என்று தான் சொல்கின்றார். எதைவைத்து அப்படி முடிவெடுத்தார்? ஆனால், மணிரத்தினத்தின் சக கலைஞராக விளங்கிய நடிகர் கமல்ஹாசன் "பம்பாய் திரைப்படம் சமநிலை தவறி முஸ்லிம்கள் மீது குற்றம்சாட்டுவதாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்பாயில் இந்து முஸ்லிம் கலவரத்தின்போது நான் அங்கு இருந்தேன். இந்துக்களே அங்கு கலவரத்தைத் தொடக்கினார்கள். தாக்க வந்தவர்களை முஸ்லிம்கள் தடுத்தார்கள். இந்து வெறியர்களுடன் பொலிசாரும் சேர்ந்து முஸ்லிம்களைத் தாக்கினார்கள். இதையொன்றையும் பம்பாய் திரைப்படம் சித்திரிக்கவில்லை" என்று கூறுகின்றார்.

மத நல்லிணக்கம், இந்திய ஒருமைப்பாடு இவற்றை மாத்மிரம் வைத்தா மணிரத்தினம் திரைப்படம் எடுத்தார்? இவற்றுக்குமப்பால் மணிரத்தினம் இத்திரைப்படத்தில் சொல்லப் புகுந்த அரசியலை எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போய் விட்டதா? உதாரணமாக இப்படிப் பார்ப்போம்.

ஒரு உதாரணம்.

1983 இனப்படுகொலை. சிங்களக் காடையர் தமிழ் மக்களைக் கொல்கிறார்கள். சிங்களக் காடையர்கள் துரத்துகிறார்கள். தமிழ் மக்கள் ஒடுகிறார்கள். மணிரத்தினம் இடையில் வந்து இருவரும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்று உபதேசம் செய்கின்றார். ஒற்றுமையாக இருக்க யாருக்குத்தான் விருப்பமில்லை? இடையில் இருக்கின்ற அரசியலை மணிரத்தினம் புரிந்துகொள்ள மறுக்கின்றாரா? அல்லது மணிரத்தினத்தின் அரசியல் இதுதானா? ஆனால், "மணிரத்தினத்தின் நேர்மையில் சந்தேகப்பட முடியாது" என்கின்றார் யமுனா ராஜேந்திரன்.

மணிரத்தினத்தினது நேர்மை பற்றிய இன்னொரு சந்தேகம் இருக்கிறது 'இருவர்' திரைப்படத்தில். இருவர் திரைப்படம் திராவிட அரசியல் பாரம்பரியத்தின் ஒரு கூற வெளிப்படுத்தியது. 'இது உண்மைக் கதையல்ல' என்று எழுத்தோட்டத்தில் காட்டுவதன் மூலமாகவே இது உண்மைக் கதையென்பதைப் புரியலாம். உண்மையில் அத்தனை கூறும் திரைப்படத்தில் வந்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. உண்மைகளில் எவற்றைத் தெரிவு செய்வது என்பதும் கலைஞரின் சுதந்திரம்.

அதேசமயம் அத்தெரிவில் நோக்கம் இருப்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். அப்பாட்டமாக இத்திரைப்படம்

"புத்தம் முதல் மொளராகலை வரை வவுனியா மட்டக்களப்பு முதல், திருமலை வரை நாம் பல எல்லைக் கிராமங்களுக்குச் சென்றோம். அங்குள்ள மக்களின் குரல்களைக் கேட்டோம். ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என்று வேறுபாடின்றி யுத்தத்தினால் எழும் பீதியுடன் தமது வாழ்நாளை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் பலரைச் சந்தித்தோம். விதவைகள். இளைஞர்கள், வயதானவர்கள் என்று பலருடன் நாம் பேசினோம். இடம்பெயர்க்கப்பட்ட பல மக்களை நாம் கண்டோம்... இவர்கள் எல்லோரதும் ஒரே குரல் 'எமக்குச் சமாதானம் வேண்டும்' என்பதே. அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரு அரசியல் தீர்வைக் காண வேண்டும். நாம் எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் நோக்கிக் கேட்பது இதைத்தான். அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலமாக இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுங்கள்! இதன் மூலம் இந்த யுத்தத்திற்கு முடிவு காணுங்கள்"

எல்லைக் கிராமங்களில் வாழும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பற்றிய விசாரணையை மேற்கொண்டு வந்த ஆணைக்குழு தனது இடைக்கால அறிக்கையின் முடிவுரையில் இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளது. மனித உரிமைகள் தினத்தன்று வைபவரீதியாக வெளியிட்டு வைக்கப்படவுள்ள ஆணைக்குழுவின் இந்த இடைக்கால அறிக்கை எல்லைக் கிராமங்களில் வாழும் மக்களுக்கு விடேடகவனிப்பு அவசியம் என்றும், சிங்கள தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே நிலவிய நல்லுறவு சிதைந்துள்ளது என்றும் தெரிவித்துள்ளது. அவ்வாணைக்குழு கிராமம் கிராமமாக நடாத்திய விசாரணைகளின் அடிப்படையில் நாட்டிலுள்ள யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கதியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் செயற்படுத்தப்பட வேண்டியவை என முப்பது பரிந்துரைகளை முன்வைத்திருக்கிறது.

எஸ்.ஜி.புஞ்சிஹேவா (இணைத் தலைவர்), வீலா ஐசெக் (இணைத் தலைவர்), பேராசிரியர் காரீலோ பொன்சேகா, கலாநிதி அருச்சுனா பராக்கிரம, பேராசிரியர் ஐயசேகரா, கலாநிதி திபிகா சேகம, சித்திரலேகா மௌனகுரு, ஜோய் பெர்ணாந்து, மொகமட் சலீம், பத்மா சிவகுருநாதன், நீர்வை பொன்னையன், விமல் பெர்ணான்டோ, கின்சிலி ரொட்றிகோ, நிமல்கா பெர்ணான்டோ, சனிலா அபேசேகரா, மாலினி திசாநாயக்கா, சிறிநாத் பெரேரா, எச்.எம்.எஸ். பயஸ், ஜி.பி. வாசல ஆகிய இருபது பேரைக்கொண்ட ஆணைக்குழு கடந்த செப். மாத இறுதியில் தனது விசாரணைகளை ஆரம்பித்திருந்தது.

நாடு பூராவும் எல்லைப்புறக் கிராமங்களில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமங்களில் அது தனது விசாரணைகளை நடாத்தியது. சாட்சிகளுக்கு மூன்று மொழிகளிலும், தமது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வசதி செய்யப்பட்டிருந்தது.

ஆணைக்குழு மூன்று மாத காலம் இப்பிரச்சினையை விசாரிக்கப் போதுமான காலம் அல்ல- வென்பதால், பெருமளவான சாட்சிகளுடைய சாட்சியங்களைப் பெறமுடியவில்லை. இது தவிர இராணுவம் மற்றும் ஆயுதக்குழுவ்களால் விசாரணையில் சாட்சியமளிக்க விரும்பியவர்கள் மிரட்டப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு. ஒரு முஸ்லிம் கிராமத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த விசாரணையை இராணுவம் ரத்துச் செய்துவிட்ட-

யுத்தத்தை நிறுத்துங்கள்!

கோருகிறார்கள் எல்லைப்புற கிராம மக்கள்

ருந்தது. இப்படிப்பட்ட பலவீனங்கள் இருந்த போதிலும் இந்த ஆணைக்குழு மக்களிடமிருந்து திரட்டிய தகவல்கள் மிகவும் முக்கியமானவையும், நாட்டின் அரசியல் தலைவியைத் தீர்மானிப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் அளவுக்கு காத்திரமானவையும் ஆகும்.

எல்லைக் கிராம மக்கள் இந்த நாட்டில் கடந்த 17 ஆண்டுகாலமாக நடந்து வரும் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மிகவும் மோசமான பிரிவினராவார். ஏற்கெனவே வறுமையும், பசிபட்டினியும் கொண்ட இம்மக்களது விடிவு யுத்தத்தினால் மேலும் சின்னாபின்னப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் யுத்தத்தின் நேரடியான விளைவுகளை மட்டுமல்ல. அதன் மறைமுகமான விளைவுகளையும் எதிர்நோக்குகின்றனர். தவிரவும், எல்லைப்புறக் கிராம மக்கள் பல வேளைகளில் போரிடும் அணிகளின் பாதுகாப்புச் சுவசங்களாக, சந்தேகத்துக்குரிய ஒற்றர்களாக, தமது ஆத்திரத்தைத் தீர்க்கப் பாவிக்கப்படும் நபர்களாக எல்லாம் பல்வேறு விதங்களில் இம்சிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மக்களது துன்புறங்கள் ஏனைய மக்கட்பகுதியினரையும் விட ஆழமானது. போக்கிடமற்றுத் தவிக்கும் அப்பாவி மக்களான இவர்களது கதைகள் சோகம் ததும்பியவை.

ஆணைக்குழு அமைக்கப்படுவதற்கான காரணங்களில் இம் மக்கட்பிரிவினருடைய பிரச்சினைகளை யாரும் கண்டுகொள்வதில்லை என்பதும் ஒன்று என அதன் இடைக்கால அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை அங்குள்ள மக்களின் நிலைமைகளை இவ்வாறு சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறது.

எல்லைப்புறக் கிராம மக்களின்

பிரதான உணவுப் பிரச்சினையாக இருப்பது அவர்களுக்கு பாதுகாப்பான குடிநீர் கிடைக்காமையாகும். அவர்களுடைய அடிப்படையான பொருளாதார வாழ்வு யுத்தத்தால் பெரிதும் சீர்குலைவுக்குள்ளாகியிருக்கின்றது. பெண்களுக்கு அடிப்படையான சுகாதார வசதிகளை செய்யக்கூட வாய்ப்பு இல்லாத நிலை அங்கு நிலவுகிறது. வைத்திய சாலைகளில் வைத்திய உதவிகளை செய்யக்கூடிய ஊழியர்கள் இருப்பதில்லை. மருந்துகள் இருப்பதில்லை. பெண்களது தேவைக்கேற்ற மகப்பேற்று விடுதிகள் இல்லை.

பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பாடப் புத்தகங்களோ, போதிய உணவோ இல்லாமையினால், அவர்கள் பாடசாலைப் படிப்பில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. இருக்கும் பாடசாலைகளில் கூட போதிய கட்டிடங்களோ, ஆசிரியர்களோ போதியளவு இல்லாத நிலை. யுத்தத்தின் அச்சங்காரணமாக விழிப்புடன் கழியும் இரவுகள் காரணமாக பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர்கள் ஆர்வம் காட்டுவது குறைவு. ஆசிரியர்களிடமும் பெருமளவு ஆர்வம் இருப்பதில்லை.

சிறுவர்களின் நடத்தையில் பெருமளவு வித்தியசங்களை - மனோவியல் பாதிப்புக்களைக் - காணக் கூடியதாக உள்ளது. இவ்விடயத்தில் அரசு உதவிகள் முழுமையாக ஸ்தம்பித்துப் போய் உள்ளன. அங்குள்ள மக்களின் மனோநிலையும் அவ்வாறே பாதிப்புற்றதாய் அச்சமும் பீதியும் கொண்டதாய் இருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது.

இக்கிராமங்களில் மக்கள் இராணுவத்திற்காக எந்தவித ஊதியமும் இன்றி கட்டாய வேலைகளில் ஈடுபட நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். காடுகளைத் துப்புரவு செய்தல், பதுங்கு குழிகளை அமைத்தல் என்பவற்றில் அவர்கள் இராணுவத்-

தினால் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். இராணுவமயமாதல் இந்த அப்பாவி மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை பறித்து விட்டுள்ளது.

வேலையின்மையும், வறுமையும் பெருமளவுக்கு இராணுவத்தில் சேர்தலைத் தூண்டுகின்றன. தமது வருமானத்திற்கு உள்ள ஒரே வழி இதுவே என்பது அவர்கள் இராணுவத்தில் சேரக் காரணமாக அமைகின்றன. யுத்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள பெண்கள் படையினரின் பாலியல் ரீதியிலான துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆயுதமேந்தியவர்கள் பெண்களை மிரட்டுகின்றனர். பெருமளவில் விதவைகள் உருவாதலும், பாலியல் நோக்கங்களுக்காக இவர்கள் ஏமாற்றப்படுதல்களும் நடக்கின்றன.

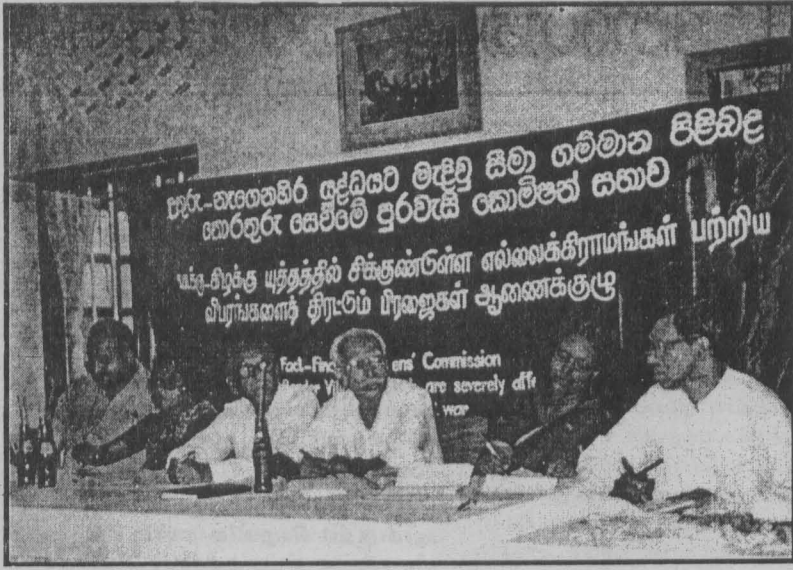
இந்த விசாரணைகளின் போது நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் கிராமங்களிலிருந்து திரண்டு வந்து தமது நிலையை வெளிப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் தம்மீதான புலிகளது தாக்குதல் பற்றிய பல விபரங்களைத் தந்தார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் தமக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தால் போதிய பாதுகாப்பு வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்கு அமைதியான தீர்வொன்று காணப்படும்போதே தாம் சுதந்திரமாகவும், அச்சமின்றியும் வாழ முடியும் என்று தெரிவித்தார்கள்.

தமிழர்கள் நேரிலும் எழுத்து மூலமான அறிக்கையாகவும் யுத்தத்தின் தாக்கங்கள் பற்றிய சாட்சியங்களை அளித்தனர். யுத்தம் தமது சமூகத்துக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள பாதிப்புக்களை அவர்கள் விபரமாக விளக்கினர். இராணுவத்தினால் தாம் எவ்வாறு இலக்காக்கப்படுகிறோம் அவமதிக்கப்படுகிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். சிலர் இந்த யுத்தம் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான யுத்தமே

என்றும் தெரிவித்தனர். அவர்கள் புனர்நிர்மாண, புனருத்தாரண நடவடிக்கைகளின் போது தமக்கு பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாக தமது சாட்சியங்களின் போது தெரிவித்தனர். அவர்களுக்கு அவர்களது முடிவே இல்லாத துயரங்களுக்கு முடிவு கட்டக் கூடியதாக இருப்பது இனிய சமாதானக் கனவு மட்டுமே. சிங்களக் கிராம மக்கள் தங்கள் கிராமங்கள் மீதான புலிகளின் தாக்குதல் பற்றி அச்சம் தெரிவித்தனர். பெரும்பாலானவர்கள் இத்தகைய தாக்குதல்களினால், நேரிடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தமது அச்சம் நிறைந்த தூக்கமற்ற இரவுகள் பற்றி நினைவு கூர்ந்தார்கள். பிரச்சினைக்கு உடனடியாக தீர்வு தேவையெனும் தமது விருப்பைத் தெரியப்படுத்தினார்கள். புலிகளுக்கு அஞ்சுவதும் இராணுவத்தில் அல்லது ஊர்காவற்படையில் சேர்வது என்று முடிவு செய்வதும் அவர்களது வாழ்வில் ஏற்பட்டுள்ள இராணுவமயமாதலின் இரு பக்கங்களாக உள்ளன.

அனேகமாக எல்லா எல்லைப்புறக் கிராமங்களும் இலங்கையின் உலர் வலயப் பகுதிகளிலேயே உள்ளன. சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு இன்று வரை எந்த அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளையும் இந்தக் கிராமங்கள் காணவில்லை. அவர்களது பிரதான உழைப்பு விவசாயம். அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்களிடம் அவர்கள் கேட்ட-தெல்லாம், நீரும், நிலமும் தான். ஆனால் இன்று வரை அவர்களது கோரிக்கைகள் மாறவில்லை. யுத்தம் தொடங்க முதல் அவர்கள் இயற்கையின் கருணையில் சீவித்து வந்தார்கள். இப்போது யுத்தம் அவர்களைப் பிடித்து ஆட்டுகிறது. அவர்களை சொல்லொணாத துயரத்துள் தள்ளி விட்டுள்ளது.

இவ்வாறு அந்த இடைக்கால அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வடகிழக்கு யுத்தத்தில் சிக்குண்டுள்ள எல்லைக் கிராமங்கள் பற்றிய விபரங்களைத் திரட்டும் பிரணைகள் ஆணைக்குழு ஒக்டோபர் 25-ம் திகதி திருகோணமலை நகரசபை மண்டபத்தில் சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்தது.

பெருமளவான மக்கள் பங்களிப்புடன் இங்கு சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டனர் பேராசிரியர் அர்ஜுன பராக்கிரம, பேராசியர் ஜெயசேகர, சட்டத்தரணி எஸ்.ஜி. பஞ்சிவேலா, விரிவுரையாளர் வீலா ஐசக், சட்டத்தரணி பாயிஸ், பத்திரிகையாளர் நீர்வைப்பொன்னையா, விமல் பர்ணாந்து ஆகியோர் சாட்சிகளை விசாரித்தனர்.

"திருகோணமலையில் அறுபதாயிரம் குடும்பங்கள் அகதிகளாகியுள்ளன"

-சொக்கநாதன்,

சர்வதேச ஒத்துழைப்பு மாநாடு திருகோணமலைக்கிணை

"இப்போது எம்மிடமுள்ள குடிசன மதிப்பீட்டு அறிக்கை 1981 ஆண்டுக்குரியதேயாகும். அதன்படி திருகோணமலையின் சனத் தொகை, சிங்களவர்கள் 86,341, தமிழர்கள் 86,743, இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் 6,367 ஆகும்.

குடிசன மதிப்பீட்டின்படி முஸ்லிம் மக்கள் 30,000 பேரளவில் உள்ளனர். இம்மூன்று இனங்களுமே இதுவரை ஒத்துழைப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றன. அரசு அரசியல் சமாதானத்துக்காக விரைவான செயற்பாடு ஒன்றுக்குச்

செல்லுமானால் அதற்கான நிலைமை நல்லதே. இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட மோதல் மற்றும் பதற்ற நிலை காரணமாக எமக்கு துரதிஷ்டவசமான விடயங்களை எஞ்சியுள்ளன. 1990இற்கு முன்பு மூன்று இனங்களையும் சேர்ந்த ஏறத்தாழ 60,000 குடும்பங்கள் தமது இருப்பிடங்களை இழந்தன.

1990இன் பின்பு ஏற்பட்ட துரதிஷ்டவசமான மோதல்களில் 1779 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். குமாரபுரம், சகாரபுர ஆகிய பகுதிகளில் ஏற்பட்ட மோதல்களில் கொல்லப்பட்டவர்களின் விபரங்கள் இதில் உள்ளக்கப்படவில்லை. அம்மோதல்களினால் உடல் ஊனமுற்றோர் தொகை 487 ஆகும்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வீடுகளை இழந்தோர் தொகை 1990வரை 50,902 பேர். அச்சம் பவங்களில் அகதிகளானோர் 3,384 பேர் அகதிமுகாம்களில் உள்ளனர். 4,958 பேர் உறவினர்களின் வீடுகளில் வாழ்கின்றனர். இன்னும் ஆயிரக்கணக்கானோர் மாவட்டத்துக்கு வெளியே வாழ்கின்றனர். இப்பிரதேச மோதல்களினால் 57 இஸ்லாமியப் பள்ளிவாசல்களும், 47 பெளத்த மடாலயங்களும், 27 சைவக் கோயில்களும் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. புதிதாக எமக்குக் கிடைத்துள்ளவற்றுள் இவ்வாறான அழிவுகளும், அகதி முகாம்களும் மட்டுமே உள்ளன. 26 அகதி முகாம்கள் உருவாகியுள்ளதன் மூன்று இனங்களும் அகதிகளாக இங்கு வாழ்கின்றனர். 627க்கும் அதிகமான கிராமங்கள் சன நடமாட்டமில்லாத சூனியப் பிரதேசங்களாக மாறியுள்ளன. இவற்றில் 102 கிராமங்கள் மீனவக் கிராமங்களாகும். யுத்தத்தால் எமக்கு மிஞ்சுவது இவ்வாறான அழிவு மட்டுமே. இந்த நிலைமைக்கு உள்ளாவது எமது மாகாணமாகவோ அன்றி வேறோர் மாகாணமாகவே இருக்கலாம். சமாதான வழிமுறையொன்றினூடாக இவ்வாறான நிலைமையொன்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென நான் உறுதியாக அடித்துக் கூறுகிறேன்.

"சிறுவர் விடுதிகளைப் பதிவு செய்யாதது ஏன்?"

-சுந்தரலிங்கம்

"மைத்திரி சிறுவர் இல்லம், தபோவனம், மெதடிஸ்த சிறுவர்

இல்லம் போன்ற சிறுவர் இல்லங்கள் நான்கு எனது பொறுப்பில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையங்கள் நான்கிலும் 90 சிறுவர்கள் உள்ளனர். இங்குள்ள எல்வாச் சிறுவர்களுக்குமே வேறு எதுவித போக்கிடமும், பாதுகாப்பும் இல்லை. ஒன்றில் தாய், தகப்பன் இருவருமே உயிருடன் இல்லை. ஒரு சில காலத்துக்கு முன்பு திருகோணமலையில் இருந்த மோசமான சூழ்நிலைகள் காரணமாகவே இச் சிறுவர்கள் தமது பெற்றோரை இழந்தனர். இராணுவத்தினது அல்லது வேறு ஆயுத பாணித் தமிழ் இயக்கங்களின் வன்முறை காரணமாக அச் சிறுவர்களது பெற்றோர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். மேலும் அநேகரது தந்தைமார் உயிருடன் இல்லை. தாய்மாரால் பிள்ளைகளை வளர்த்துக் கொள்ள முடியாது எம்மிடம் ஒப்படைத்துள்ளார்கள். நாம் இச் சிறுவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு உதவிக்கக் கரம் நீட்டுகிறோம். வேறு திறமையுள்ள சிறுவர்களை அத்துறைகளில் ஈடுபடுத்துகிறோம். நாம் இந் நிறுவனத்தைப் பல்வேறு நிறுவனங்கள் மற்றும் நன்கொடையாளிகள் ஆகியோரிடமிருந்து சேர்த்த பணத்திலேயே நடத்துகிறோம்.

இச் சிறுவர் இல்லம் அரசில் பதியப்படாத காரணத்தால் நாம் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கிறோம். ஆனபடியால் அதனை நடத்திச் செல்ல அது பெரும் தடங்கலாக உள்ளது. நாம் நான்கு தடவைகள் இந் நிறுவனங்களை அரசில் பதிவு செய்யக் கோரியிருந்தாலும், இதுவரை அது சாத்தியமாகவில்லை. அதற்கான உரிய காரணமேதும் எமக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. எமக்கு இதன் பதிவைத் தந்து அரசு ஒத்துழைப்பு வழங்குமானால் இதனைவிட மிகுந்த சேவையொன்றை அளாதைகளான பிள்ளைகள், சிறுவர்களுக்குச் செய்யக் கூடியதாயிருக்கும்.

"சமாதானம் தொடர்பான

உணர்வை

ஏற்படுத்தல் வேண்டும்"

திருகோணமலை நகரபிதா எஸ். சூரியமூர்த்தி

அந்நிய இராணுவமொன்றை அழைத்து வந்து யுத்தத்துக்கு

வழிசமைத்ததும் இந்நாட்டின் தலைவர்களே. அவ் இராணுவத்தை வெறியேற்றும் தேவை ஏற்பட்டதும் புலிகளுக்குத் தேவையான ஆயுதங்களை வழங்கியதும் அவர்களே. இன்று மேலும் யுத்தம் செய்யும் தேவை அவ் அரசுக்கும் உள்ளது.

இவ்வாறான தலைவர்களின் யுத்தத் தேவைகள் காரணமாகத் திருகோணமலை மக்கள் அகதிகளாயினர். சமாதானத்துக்கு எனத் தென்பகுதி மக்கள் வட பகுதிக்கு வரும் போது மலர் மாலையாகப் போடப்பட்டன. இப்போது அம்மலர் மாலையாகப் போட்டவர்களும் கொல்லப்படும் நிலைக்குள்ளாகியுள்ளனர். ஜனாதிபதி, புலிகள் இயக்கத்துடன் நாற்பத்தி சொச்ச கடிதங்களைப் பரிமாற்றம் செய்ததாகக் கூறுகிறார். ஆனாலும் என்ன எழுதினார்கள்? பதில் எவ்வாறு கிடைத்தது என்பது எமக்கு இன்னும் தெரியாது. முல்லைத்தீவில் தாக்குதல் நடத்தியதன் விளைவாக புலிகளுக்கு இரண்டு வருடங்களுக்குத் தேவையான ஆயுதங்கள் கிடைத்தன. இப்போது கிளிநொச்சித் தாக்குதல் காரணமாக மேலும் ஒரு வருடத்துக்கான ஆயுதங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ளன. இதனைக் கவனத்தில் எடுத்துப் பார்க்கும் போது திட்டமிட்டே யுத்தத்தை நடத்திச் செல்லச் செய்யப்படும் திட்டமிடப்பட்ட தந்திரோபாயமாகவே இது எமக்குத் தெரிகிறது. தமிழ், முஸ்லிம்கள், சிங்களவர் என்றில்லாது இவங்கையர் என்ற அடிப்படையில் நாட்டு மக்கள் அனைவருமே பழகும் அன்று தான் சமாதானம் ஏற்படும்."

திருமலை: அகதிகளின் தேசம்!

"அகதிகளான எமக்கு எதிராக அரசாங்கம் வழக்குத் தாக்கல் செய்துள்ளது"

எஸ்.எம்.காம். இரோஸ் - லிங்கநகர்

"எனது கணவர் 1997 தமிழ் - முஸ்லிம் கலவரத்தில் கொல்லப்பட்டார். எனக்கு மூன்று பிள்ளைகள் உள்ளனர். திருமணச் சடங்குகளில் சமையல் செய்தும், வீடுகளில் கூலி வேலை செய்தும் வாழ்க்கையை ஓட்டுகிறேன். 1993இல் நாம் லிங்கநகர் அம்மன் கோவில் அருகிலுள்ள பகுதியிலேயே தங்கியிருந்தோம். அதற்கு முன்பு மட்டக்களப்பிலுள்ள ஏறாவுரிலேயே வாழ்ந்து வந்தோம். இங்கு எம்முடன் முன்னூறு பேர் மட்டிலானவர்கள் தங்கியிருந்தனர். அப்பகுதியிலிருந்து வெளியேறுமாறு 1994இல் இராணுவம் உத்தரவிட்டது.

ஆனாலும், போவதற்கு இடமேதும் இல்லாததால் மக்கள் வெளியேவில்லை. நாம் அரசு காணியொன்றிலேயே தங்கியிருந்தோம். 1997 ஒக்டோபர் 2ம் திகதி அப்பகுதிக்கு வந்த இராணுவம் அப்பகுதியிலிருந்து வெளியேறுமாறு எம்மைப் பணித்தனர். வானத்தை நோக்கித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தினர். எமக்கு ஆபத்து ஏற்படவில்லை. ஆனாலும், மக்கள் அவ்விடத்தை விட்டுச் செல்லவில்லை. பின்பு பிரதேச செயலாளர்

வேலும்மயிலும் எமக்கு எதிராக வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். எமது வீடுகளுக்குத் தேவையான பொருட்களைக் கொண்டு செல்வது கூட இராணுவத்தினரால் தடை செய்யப்பட்டது. கூரைக்குப் போடுவதற்குத் தகரம் கொண்டு செல்லக்கூட எமக்கு இப்போது அனுமதிக்கப் படுவதில்லை.

கடந்த செப்டெம்பர் 10ம் திகதி பிள்ளர்ன் பொயினட் இராணுவ முகாமுக்கு எங்களை வருமாறு கூறப்பட்டது. அங்கு சென்ற எங்களை இவ் இடங்களிலிருந்து வெளியேறுமாறு இராணுவமும் அரசு அதிகாரிகளும் பணித்தனர். நஷ்ட்டு தருமாறு நாம் கோரினோம். அதற்கு அவர்கள் இணங்கினார்கள். அதன் பின்பு நாம் அதனை எழுத்து மூலமாகத் தருமாறு கூறினோம். அது தொடர்பாக இதுவரை பதில் ஏதும் இல்லை. நாம் இங்கு இவ்வாறு அமைத்துக் கொண்ட வீடு, துறவுகளைப் போட்டு விட்டு எங்கு தான் செல்வது"

தமிழில்: சி.செ.ராஜா

நன்றி: யுக்திய - 19981129

ஓடிப்போனவன்...

ஃபிரெஞ்சுக் கவிஞர் போரிஸ் வியான்
தமிழில்: வெ. ஸ்ரீராம்

குடியரசுத் தலைவர் அவர்களே
இதோ உங்களுக்கு ஒரு கடிதம்
நீங்கள் ஒருவேளை அதைப் படிக்கலாம்
உங்களுக்கு நேரம் இருந்தால்.

இப்போதுதான் கிடைத்தன எனக்கு
இராணுவத்திலிருந்து உத்தரவுக் காகிதங்கள்
புதன் பொழுது சாய்வதற்குள்
போருக்குப் புறப்படச் சொல்லி.

குடியரசுத் தலைவர் அவர்களே
நான் அப்படிச் செய்யப் போவதில்லை
இந்த யூழியில் நான் பிறந்தது
ஒன்றுமறியா மக்களைக் கொல்வதற்கல்ல.

உங்களுக்குக் கோபமூட்ட வேண்டுமென்றால்
ஆனாலும் நான் சொல்லத்தான் வேண்டும்
என் முடிவு எடுக்கப்பட்டு விட்டது
நான் ஓடிப் போகப் போகிறேன்.

பிறந்தது முதல் இன்றுவரை
பார்த்து விட்டேன் எல்லாம்
தந்தையின் சாவு சகோதரர்களின் பிரிவு
என் குழந்தைகளின் அழுகை.

இன்று கல்லறைக்குள்ளிருக்கும் என் அன்னை
எவ்வளவு துன்புற்றிருக்கிறாள்
இன்று அவளுக்குத் துச்சமாகி விட்டன
குண்டுகளும் கவிதை வரிகளும்.

நான் கைதியாக இருந்தபோது
என்னிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டன
என் மனைவி என் ஆத்மா
இனிய என் கடந்த காலம் முழுவதும்.

நானை அதிகாலையில்
இறந்த ஆண்டுகளின் முகத்தில்
அறைந்து சாற்றுவேன் என் சுதவை
புறப்பட்டுச் செல்வேன் என் பாதையில்.

பிச்சையெடுத்து வாழ்வேன்
பிரான்ஸ் நாட்டு வீதிகளில்
வடமேற்கிலிருந்து தென்திசைவரை
மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்வேன்.

மறுங்கள் அடிபணிய
மறுங்கள் போர்முறிய
போகாதீர்கள் போருக்கு
புறப்பட மறுங்கள்.

நாட்டுக்கு இரத்தம் தேவையென்றால்
நீங்கள் போய்த் தாருங்கள்
தெய்வ தூதராயிற்றே நீங்கள்
குடியரசுத் தலைவர் அவர்களே.

என்னைப் பின்தொடர்வதானால்
சேவகர்களிடம் சொல்லிவிடுங்கள்
ஆயுதமிருக்காது என்னிடம்
தைரியமாகச் கடலாம்.

நன்றி: இனி
ஜனவரி 1987

நான் எழுதிய ஒரு எளிய பாசாங்கற்ற, 'ஓடிப்போனவன்'
என்ற பாடலை வானொலியில் கேட்டபின்பு, ஒரு
தீப்பந்தத்தின் ஒளியை அதன் மேல் பாய்ச்சி-
யிருக்கிறீர்கள். உங்கள் கருத்துப்படி இது இழிவு

சரியான வழிகாட்டிகள் இல்லாமல்,
சரியான தகவல்கள் இல்லாமல் இருந்த
அவர்களுக்குத் தற்காப்பாக இருந்த
துப்பாக்கிகளில் அவர்களுக்குக்

காலங்கள் முடிந்து விட்டனவே என்று
வருந்துகிறவனா? "சண்டையிடுவதில்
தன்னை நிரூபித்துவிட்டவன் அவன்"
என்று சொன்னால், அதில் சற்று

யுத்தத்தை முடிக்க இன்னும் இருபதினாயிரம் படைகள் தேவை என்கின்றது
அரசு. அதற்காக டிசம்பர் ஏழாம் திகதி ஐயாயிரம் பேரை புதிதாகப் படையில் இணைத்துக் கொள்வதற்கான
ஆட்சேர்ப்பும் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. மீதி பதினையாயிரம் பேரையும் இராணுவத்தை விட்டு
ஓடிப்போனவர்களைத் தேடிப் பிடிப்பதனுடாகச் சேர்க்க முயல்கிறது. போரிஸ் வியான் என்ற பிரெஞ்சுக் கவிஞர்
இராணுவத்திலிருந்து ஓடிப்போனவர்கள்பற்றி "ஓடிப்போனவன்" என்று ஒரு கவிதையை எழுதினார். இது
பாடலாக பிரெஞ்சு வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியது. இதனைத் தடைசெய்யுமாறு உத்தரவு பிறப்பித்தார் போல்
பாபொர் என்ற நகராட்சித் தலைவர். அவருக்கு போரிஸ் வியான் எழுதிய பகிரங்கக் கடிதமே இங்கு
பிரசுரமாகிறது. இதனைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் வெ.ஸ்ரீராம். 'இனி'யில் வெளியான ஓடிப்போனவன்
கவிதையையும், பிரசுரமாகமல் இருந்த இக் கடிதத்தையும் அனுப்பி வைத்திருப்பவர் எஸ்.வி.ராஜதுரை.

படுத்துகிறது முன்னாள் இராணுவத்தினரை: பழைய
தற்போதைய, வரப்போகின்ற போர்களின் வீரர்களை.
சேன் மாவட்டத்தின் பிரதான ஆணையாளரிடம் "இந்தப்
பாடலை வானொலியில் ஒலிபரப்பக் கூடாது" என்று.
கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். வானொலியில் தணிக்கை
இருக்கிறது என்பதை இது ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது.
உரியவர்கள் தெரிந்து கொள்ளட்டும். தெரிந்து
கொள்ளப்பட வேண்டிய விஷயம் இது.

ஆனாலும், ஒலம்பியா அரங்கில் மூன்று
வாரங்களும், பாபினோ அரங்கில் 15 நாட்களும் இந்தப்
பாடல், மூலுட்ஜி (Moulodji) என்ற பாடகரால்
பாடப்பெற்று, ஆயிரக்கணக்கானவர்களால் கைதட்டி
வரவேற்கப்பட்டது. இது உங்களுக்கு சொல்லித்தான்
தெரியவேண்டுமென்பது எனக்கு வருத்தத்தை

கொடுக்கப்பட்ட தோட்டாக்கள்
நுழையக்கூட இல்லை. (1940 - மே
மாதம் என் அண்ணனுக்கு இப்படி
நேர்ந்தது.) 1940இல் போரிட மறுத்த
போர்வீரர்கள், உலகுக்கு புத்திசாலித்த-
னத்தால் ஒரு பாடம் கற்பித்தார்கள்.
போரிட முனைந்தவர்கள் நன்றாக உதை
வாங்கினார்கள்...

முரட்டுத்தனம் தொனிக்கிறது. ஒரு
போரில் வென்றவன் அவன்" என்று
சொன்னால் அதுவும் ஒரு வித ஜம்பம்-
தான்.

உண்மையாகச் சொல்கிறேன்..
"முன்னாள் போர்வீரன்" என்பது ஒரு
ஆபத்தான சொல்: போரில் ஈடுபட்டது
குறித்து ஒருவர் ஜம்பம் அடித்துக்
கொள்ளக் கூடாது. மற்ற எல்லாரையும்
விட ஒரு முன்னாள் போர்வீரன்
உண்மையிலேயே போரை வெறுக்க
முடியும். உண்மையான
"ஓடிப்போனவர்கள்" பெரும்பாலும்
முன்னாள் போர்வீரர்கள் தாம்.
சண்டையின் இறுதிவரை செல்ல
சக்தியற்றுப் போய் விட்டவர்கள்.
அவர்கள் மீது கல்லெறிய யார்
முன்வரப்போகிறார்கள்...? இல்லை, ஃ
பாபர் அவர்களே, என் பாடல் யாருக்-

சமாதானத்திற்காகப் போரிட்டீர்களா? சந்தோஷத்திற்காகப் போரிட்டீர்களா? இராணுவத்திலிருந்து ஓடிப் போனவர்களிடம் ஒரு கேள்வி!

அளிக்கிறது. இதைக் கேட்டவர்களில் சிலர் அதிர்ச்-
சியுற்றார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால்,
அவர்கள் மிகச்சிலரே. அவர்கள் இப்பாடலைப் புரிந்து
கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்க-
ளுக்காகவும் சில விளக்கங்கள் தர விழைகிறேன்.

முதலாவதாக, இந்த இரண்டில் ஒன்று தெரிந்தாக
வேண்டும். முன்னாள் போர்வீரர்களே, நீங்கள்
போரிட்டது சமாதானத்துக்காகவா அல்லது உங்கள்
சந்தோஷத்துக்காகவா? சமாதானத்துக்காகத் தான் நீங்கள்
போரிட்டீர்கள் என்றால், - நானும் அப்படியே நம்பத்
தயாராக இருக்கிறேன். - உங்களைப் போன்ற ஒருவன்
மீது அனாவசியமாகப் பாயாதீர்கள். மாறாக, இந்தக்
கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுங்கள்: 'போர் புரிதல்'
என்பதை சமாதான காலத்தில் தாக்காமல் வேறு
எப்போது தான் தாக்க ஒருவருக்கு உரிமை இருக்கிறது?
அல்லது ஒரு வேளை, நீங்கள் போரை
விரும்பினீர்களா? உங்கள் சந்தோஷத்துக்காகத் தான்
போரிட்டீர்களா? அப்படியிருக்குமென்று நான்
நினைத்துக் கூடப் பார்க்க மாட்டேன். ஏனெனில், நான்
அதுபோன்ற முரட்டு சபாவம் உடையவன் அல்ல.
ஆகவே, நீங்கள் எதற்காகப் போராடினீர்களோ
அதற்காகவே போராடும் இந்தப் பாடலை, இல்லாததும்
பொல்லாததமாகச் சொல்லித் திரிக்கப் பார்க்காதீர்கள்:
அது நியாயமான யுத்தம் இல்லை.

ஏனெனில், நியாயமான போர், அநியாயமான
போர் என்று இரண்டு வகை உண்டு - என் கருத்துப்படி,
என்னைப் போன்ற பலரின் கருத்துப்படி, "நியாயம்",
"போர்" என்ற இரண்டு வார்த்தைகளையும் சேர்த்துப்
படிப்பதே அதிர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்தாலும், 1940 -
இல், பிரெஞ்சுப் போர் வீரர்களை நடத்தும்படி
கட்டளைபிடிப்பட்ட போரை "நியாயமான போர்" என்று
நீங்கள் சொல்வீர்களா? முறையான ஆயுதங்கள் இன்றி

இன்னுமொரு விஷயம் தன்
தாய்நாட்டுக்காக இறப்பது சிறந்தது தான்:
இருந்தாலும் எல்லோருமே இறந்துவிடக்
கூடாது அல்லவா? அப்படி, தாய்நாடு
ஏது? ஏனெனில், தாய்நாடு என்பது
வெறும் மண்ணல்ல - அதில் வாழும்
மக்கள் தான். (என்னுடைய இந்தக்
கருத்தை ஜெனரல் தெ கோல் (De
Gaulle) மறுக்க மாட்டார் என்று
நினைக்கிறேன்.) இந்தப் பாடல்
வக்காலத்து வாங்குவது போர்
வீரர்களுக்காக அல்ல: சாதாரண
குடிமக்களுக்காக. சிப்பாய்களுக்கும்,
மீண்டும் குடிமக்களாவதைத் தவிர வேறு
அவசரமான காரியம் எதுவும் இருக்க
முடியாது. ஏனெனில், அதுதான் போர்
முடிந்து விட்டது என்பதை
நினைவுறுத்தும்.

மற்றப்படி, இந்தப் பாடல் மறை-
முகமாக ஒரு குறிப்பிட்ட சாராரைத்
தாக்குகிறது என்று தோன்றினால்,
அப்படித் தாக்கப்படுபவர்கள் நிச்சயமாக
சாதாரண குடிமக்களாக
(சிவிலியர்களாக) இருக்க முடியாது:
முன்னாள் போர்வீரர்கள்,
இராணுவத்தினர் ஆவர்களா? முன்னாள்
போர்வீரர்களுக்கு உங்கள் அகராதியில்
என்ன பொருள் என்பதை எனக்கு
விளக்குவீர்களா? அவன் "தன் நாட்டைக்
காப்பதற்கு ஆயுதம் ஏந்த வேண்டியதாகி
விட்டதே" என்பதற்காக வருத்தப்படும்
மனிதனா" அல்லது "போர்முறிந்த அந்தக்

காவது கசப்பாக இருந்திருக்கு-
மேயானால், அது நிச்சயம் முன்னாள்
போர்வீரனாக இருக்க முடியாது.
தொழில் ரீதியான இராணுவத்தினர்
சிலருக்கு வேண்டுமென்றால் அப்படி
இருந்திருக்கலாம். வேறு ஒருவிதமான
அரசியல் சூழ்நிலை ஏற்படும்வரை, என்
கருத்து இதுதான்: ஒரு சாதாரணக்
குடிமகனாக இருப்பதில் மகிழ்ச்சி
அடைபவனே முன்னாள் போர்வீரன்.

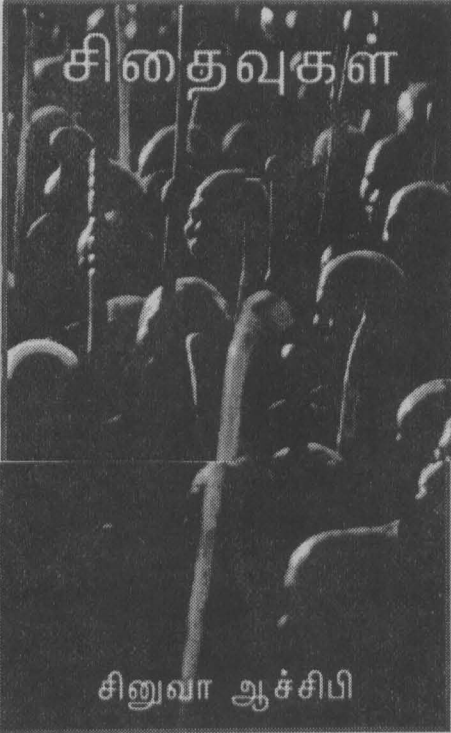
தொழில்ரீதியான இராணுவத்தினர்
சிலர் போர் என்பது தவிர்க்க முடியாத
ஒரு தொற்று நோய் என்று கருதுகின்றனர்.
ஆகவே, அதை கூடிய சீக்கிரமே முடித்து
ஒழித்துவிட வேண்டுமென்கின்றனர்.
அவர்கள் இராணுவத்தினராக இருப்பதே
தவறு: ஏனெனில், அந்தத் தொற்று
நோயை எதிர்த்து கொள்வதில் ஏற்கெனவே
நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டவர்கள்
அவர்கள். இப்படிப்பட்ட
இராணுவத்தினர் நாணயமான மனிதர்கள்.

மடையர்கள், ஆனால், நாணயமா-
னவர்கள். ஆனால், அவர்கள் கூட இந்தப்
பாடலினால் தாக்கப்பட்டவர்களாகத்
தங்களைக் கருதவில்லை. அவர்களில்
சிலர் இந்தப் பாடலுக்காக என்னைப்
பாராட்டியும் இருக்கிறார்கள் என்பதை
நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
தூரநிலைவசமாக, இது போலல்லாத
தொழில்ரீதியான இராணுவத்தினரும்

சுதந்திரம்

சினுவா ஆச்சிபி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'Things Fall Apart' என்னும் நாவல் தமிழில் 'சிதைவுகள்' என்ற பெயரில்

அது பின்னர் அவன் தற்கொலை செய்து கொள்வதில் முடிவதும் என்று முற்றுப்பெறும் நாவல் இறுதிவரை சுவை கெடாது. நமது உணர்வுகளைத் தூண்டியவாறே செல்கிறது.

சினுவா ஆச்சிபி

இந்நாவலின் பிரதான பாத்திரமான ஒக்கொங்வோ பயத்திற்கு இடங்கொடுக்கக் கூடாது, கோழையாக வாழக் கூடாது என்ற வலுவான கொள்கைக்கு ஆட்பட்டவனாக

இறங்கியிருப்பது, அழகான இம் மொழி-பெயர்ப்பு நூலுக்கு சிறு நெருடலைத் தருகிறதென்றே கூறவேண்டும். உதாரணமாக 'தெங்காய்' என்று நாம் வழமையாகப் பாவிக்கும் சொல் இருக்க, 'தெங்கு பருப்பு' என்று கூறவேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? 'Coconut' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை நேரடியாக மொழிபெயர்க்க முனைந்ததன் விளைவா? 'Nut' என்ற சொல்லை 'பருப்பு' என்று கூறியிருக்கிறாரா? இன்னும் 'தென்னங்கள்' என்று நாம் பாவிக்கும் அழகான சொல்லிருக்க, 'தெங்குகள்' என்று சொல்லும் நிர்ப்பந்தம் ஏன் ஏற்பட்டது? இவ்வாறே தெங்காய்

சிதைவுகள்
ஆசிரியர்: சினுவா ஆச்சிபி
தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்.
வெளியீடு: காலம் வெளியீடு
விலை: 75 -
விற்பனை உரிமை:
காலச்சுவடு பதிப்பகம், 151,
பி.கே.சாலை, நாகர் கோயில்
629001

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதை என்.கே.மகாலிங்கம் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

சினுவா ஆச்சிபியின் 'சிதைவுகள்' நாவல் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. கறுப்பின மக்களின் வாழ்வியல் வெளிப்பாட்டின் உயிர்த்துவப் படைப்பாக அது கொள்ளப்படுவது. இதைப் படிக்காத ஆங்கிலம் தெரிந்த எழுத்துவக வாசிகள் மிக்க குறைவாகவே இருக்க முடியும்.

இந்நாவலில் வரும் பிரதான பாத்திரமான ஒக்கொங்வோவின் எழுச்சியோடு ஆரம்பித்து அவன் வீழ்ச்சியோடு முடிவடைகிறது கதை. இந்நாவலின் வெளியட்டையில் இந்நாவல் பற்றிக் கூறையில் "நைஜீரிய நாவலான 'சிதைவுகளில்' வெளிப்படும் உலகம் இந்திய வாழ்க்கையையும், தமிழ் வாழ்க்கையையும் பெரிதும் நினைவுட்டக் கூடியது. நம் மரபு, நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், தொன்மை, வாய்மொழிச் செல்வம், விடுதலை வேட்கை மற்றொரு விதத்தில் இந்த நாவலில் பிரதிபலிப்பது தமிழ் வாசகர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டக் கூடியது" என்று போடப்பட்டுள்ளது உண்மையே.

இன்றைய எமது விடுதலைப் போர்க்காலச்சூழலில் வெளிவந்துள்ள இந்நாவலைப் படிப்பவர்கள், நாம் இன்று முகங்கொடுக்கும் பலவற்றோடு இதில் வரும் நிகழ்வுகள் உரசிக் கொண்டு நிற்பதையும் நமது 'போராட்டத்தில்' நிகழ்ந்துள்ள தவறுகள் - சரிகளை ஒத்த போக்குகள் இதில் வேறு கோணத்திலிருந்து வெளிவருவதையும் காணலாம்.

அயல் கிராமத்தவர்கள் செய்த குற்றத்திற்காக தண்டமாகப் பெற்றுவந்து, மகணைப் போல் தன்னோடு வளர்த்து வந்த வளரிளம் பருவத்துச் சிறுவனை கொலை செய்ய ஒக்கொங்வோ உடன்படுவதும், அவன் கண்முன்னேயே அச்சிறுவன் கொலை செய்யப்படுவதும் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளோடு களை கட்டத் தொடங்கும் இந்நாவல், ஒக்கொங்வோ தெரியாமல் செய்த தவறுக்காக அவன் வீடு, பொருட்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் ஊரில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டல், மதபோதகர்கள் என்ற போர்வையில் வெளியார் வருகை, அவர்களோடு ஒக்கொங்வோவின் சொந்த மகனே சேர்ந்து கொண்டு இவர்களின் மூட்பழக்க வழக்கங்களுக்கு எதிராக நிற்பல், ஈற்றில் அங்கு வந்து முகாமிட்ட வெளியாருக்கு எதிராக ஒக்கொங்வோ கிளர்ந்தெழுவதும்

இருக்கிறான். ஆனால், அவன் மனிதநேயத்திற்கு தேவையான இரக்கத்தையும், கோழைத்தனத்தின் குணக்குறியாகக் கொள்கின்ற தவறான போக்கையும் இந்நாவல் சித்திரிக்கின்றது. இதை அவன் அயல் கிராமத்தவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டுத் தன் வீட்டுப்பிள்ளைகளோடு பிள்ளையாக வளர்க்கப்பட்ட இளைஞனை கொலை செய்ய உடன் போவதிலிருந்து தெரியலாம்.

ஒரு நாவலை விமர்சிப்பது என்பதும் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாவலை விமர்சிப்பது என்பதும் இரு வேறான விஷயங்கள். மொழி பெயர்ப்பென்பது எப்பொழுதும் ஒரு 'மொழியில்' எழுதப்பட்ட சிறந்த படைப்பே இன்னொரு மொழிக்கு பெயர்க்கப்படுகிறது. ஆகவே மொழி-பெயர்ப்பு நூலை விமர்சிப்பவன், மூலநூலில் கலா ரீதியாகத் தரப்பட்டுள்ள

எண்ணெய்க்கு 'தெங்கு எண்ணெய்' என்று தரப்படுகிறது.

மேலும் 'சிதைவுகள்' நாவல் மொழி-பெயர்ப்பை நான் வாசிப்பதற்கு முன்பே "வாசித்திருந்த எம்.ஏ.நு.மான், அவர்கள், இம்மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிக் கதைத்தபோது, 'மொழி பெயர்ப்பு நல்லாததான் இருக்கிறது. ஆனால், அதில் ஓரிடத்தில் "மனிதத் தலையில் தான் அவன் தெங்குக் கள்ளை அருந்துவான்" என்று வருகிறது" என்று கூறியவர், "மனிதத்தலையில் எப்படிக்கள் எருந்தலாம்? மனிதத்தலையில் கள்ளை ஊற்றினால் வெளியே வழிந்து விடுமே?" என்று சிரித்தார். நாவலின் 2ம் அத்தியாயத்தில் 23ம் பக்கத்தில் அவர் கூறிய இந்த வசனம் இருக்கிறது. மூலநூலில் இதன் வரத்தைப் பிரயோகம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு கைவசம் நூல் இல்லை. இருந்தாலும் மனிதத்தலை என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்திற்குப் பதிலாக யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளாதற்கு உகந்தவாறு 'மண்டை ஒடு' என்று மாற்றி, "மண்டை ஒட்டில் தான் அவன் தென்னன் கள்ளருந்துவான்" என்று பாவித்திருக்கலாம். இவ்வாறான தேவையற்ற அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களை ஆசிரியர் தவிர்த்திருக்க வேண்டும் என்பதே எமது கருத்து.

இத்தகைய சில நெருடல்களை நீக்கி நாம் நோக்கும்போது, இந்நூல் மிக சிறப்பாகவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மொழிபெயர்ப்பென்று தோன்றாதவாறு செய்யப்பட்ட படைப்பாற்றல் என்றே கூறவேண்டும். இம்மாதிரியான மேலும் நல்ல மொழிபெயர்ப்புகளை ஆசிரியர் மேற்கொண்டால் தமிழ் மொழியும் மக்களும் வளமும் வளம்பும் பெறுவர்.

இறுதியாக ஒரு வார்த்தை: 'Things Fall Apart' என்று மூல நாவலில் காணப்படும் ஆங்கிலத் தலைப்பு, காலாகாலமாக ஒரு இனத்துவக் குழுவைச் சூழ்ந்திருந்த சம்பிரதாயங்கள் நம்பிக்கைகள், தொன்மைகள், கோட்பாடுகள் எல்லாம் எவ்வாறு படிப்படியாகச் சிதைந்திருந்து போகின்றன என்பதை ஒரு விதக் கவித்துவத் தன்மையோடு காட்டுவதாய் இருக்க, 'சிதைவுகள்' என்ற தலைப்பு அதை அவ்வாறு காட்டாது மொட்டையாகத் தருவது போல் தெரிகிறது.

மு.பொ.

சிதைவுகள்: படைப்பாற்றல்மிக்க ஒரு மொழிபெயர்ப்பு

விஷயங்கள் மொழிபெயர்ப்பில் தக்கவைக்கப்பட்டுள்ளனவா அல்லது வீழ்ச்சியடைந்துள்ளனவா அல்லது மூலநூலில் தரப்பட்டுள்ள மொழிநடையையும் விட மொழிபெயர்ப்பு சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறதா என்பன போன்ற விஷயங்களையே கவனிக்கிறான்.

அந்த ரீதியில் இந்நாவல் மொழி-பெயர்ப்பு எவ்வாறு உள்ளது?

மேலெழுந்தமானமாகப் பார்ப்பவர்கூட இதன் இடர்ப்பாடா, பிசிறற்ற தமிழ் நடையைப் பாராட்டவே செய்வார். இதன் மொழிபெயர்ப்பை படித்த சில இலக்கிய நண்பர்கள் தாம் மொழிபெயர்ப்பு நூலைப் படிக்கின்ற உணர்வைப் பெறாதது இதன் வெற்றிதான் எனக்கூறியுள்ளதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டும்.

இருந்த போதும் இம்மொழி பெயர்ப்பில் துருத்திக் கொண்டு நிற்கும் சிலவற்றைக் கூறத்தான் வேண்டும். நாம் வழமையாகப் பாவிக்கும் சொற்கள் இருந்தும் அவற்றை விட்டுச் சில இடங்களில் நேரடி மொழிபெயர்ப்பில்

உனது பெயர் கண்டால்

ஒரு மழையாகவே பெய்வேன். என்னையல்ல, நான் எனது பார்வையை!
உன் தலைமுடிகள் கொழுத்து, கறுப்பேறிப், பூக்கள் மயங்கும் தரத்திற்கு மாறி.
நீள்கின்ற நிலத்தில், இனி எனது வண்ணத்துப் பூச்சி வந்து மொய்க்கும். மயிர்க் கருமை ஒட்டிச் சிறகில்பாரம் ஏற்பட்டுப் பறக்கையிலே இடற, வெயில் தூக்கி நிமிர்த்தி.

என் கண்ணுக்குள் இருந்து இந்தப் போசாக்கு நிறைந்த ஓளி பட்டு உன் கூந்தல் கொழுத்து அதில் வண்ணத்துப் பூச்சி குந்தி. பின் கறுப்பு ஒட்டிப் பறப்பதற்கு இயலாமல் இடறுகையில் கை தூக்கும் வெயிலுக்கும் இளைக்கிறது! அதன் இரத்தத்தில் குருரம் ஊறிப் போனதன். அடையாளம்— அந்த மரம்! அந்த, பொன் குருத்து வாயாலே வருகையிலே அத நோண்டி கொன்ற குடை!

அந்த மரம் அழிகையிலே, அதன் இலைகள் உதிர்ந்து காற்றில் கலந்தபடி கத்தினவாம். சின்னப் பறவையொன்று வாய், விக்கி விக்கிச் சொன்னதென. என் பறவையானவளே நீ சொன்னாய்: ஒரு நாள்! குருவி மொழி உனக்கு தேன் தமிழை விடவும் தேர்ச்சி! மகிழ்ந்து. நீ அடிப்பது கையல்ல: சிறகு! பச்சைக் கிளி பாட, நீ வீட்டிற்குள் இருந்து தாளத்தில் என்மீது, கண் போட்டு!

இந்தப் பலமிழந்த வெயிலின் கதை நமக்குத் தேவையில்லை இவ்விடத்தில். ஒரு வண்ணத்துப் பூச்சியினை கை தூக்கி விடுகையிலே களைக்கின்ற இளைய வெயில். நீ நோண்டிச் சுண்டுவாய், ருசி பார்க்க! என் பார்வையினால் கிடைக்கின்ற பசளைப்பட்டு பசளைப்பட்டு தெம்பாகி உன்னுடைய பிடரிமயிர் சடைக்க. என் உண்மை அன்பே, நான். உயிர் விதைக்கும் ஆறே, உனது வெயிற் சுண்டல் தின்ன நானும் வருகிறேன்: இந்த வாயாலே அல்ல, என் பெருவிரலின் பூ நகத்தால்

கோவைக்கல்

10.08.1998

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனம், கயாதீன தொலைக்காட்சி நிறுவனம் ஆகியவற்றின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பற்றி பாராளுமன்றத்தில் கூட்டம்

ஒவ்வொரு கூட்டத்தில் பங்குபற்றுவதற்கும், பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினருக்கும் வேறு தொகை அலவன்ஸ்லாக வழங்கப்படுகின்றது.

இதுவரையில், பல கூட்டங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. அவை என்ன தீர்மானங்கள் எடுத்தன? அவை

கலைஞர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கலாம்.

□ தமிழில், தேசிய கீதம் இசைக்கப்படவேண்டும். வானொலி ஒலிபரப்பு முடிவில் அது ஒலிக்கப்படவேண்டும்.

□ தமிழ் முஸ்லிம் ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை கணிக்கப்பட்டு இந்த நிலையங்களில் இன விகிதாசாரப்படி நியமனங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

□ ரூபவாஹினி, ஐ.டி.என். தமிழ் நிகழ்ச்சிக்கான தயாரிப்பாளர்கள் பற்றாக்குறை நீக்கப்படவேண்டும்.

□ வானொலியில் ஒலிபரப்பு ஆரம்பமாகும் போது ஜயமங்கள காதாவுக்குப் பதிலாக தமிழில் பாடல் இசைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அது பின்னர் மங்கள இசையாக இருக்க வேண்டும் என்றும், மாறி அதற்கும் பின்னர் தமிழ் முஸ்லிம் களுக்கு

இல்லையா?

காலப்போக்கில் தமிழ்ப்பிரிவையே முடிவிட்டு ஒரு தொழிற்புலியலாளரையே நியமித்து விட்டால் 'இந்திய கசற்களை' இங்கு ஒளிபரப்பலாம்.

ஆலோசகர்கள் 'கசற்களையும், தேவையானால் மோகன் வைத்யா, நெப்போலியன் போன்றவர்களை இறக்குமதி செய்து கொடுக்கலாம். இதற்கு ஒரு பணிப்பாளர் தேவையில்லை அல்லவா?

தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் நிறுத்தப்படுவதை இன்னும் தடுக்க முடியவில்லை. நிகழ்ச்சி ஒளிபரப்பு - படமாட்டாது என்பதை பத்திரிகைகளுக்கு அறிவிப்பதும் பணிப்பாளரின் பணியாக உள்ளது. (இதுவும் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட ஆலோசனையோ தெரியவில்லை.) ஆண்டாண்டு காலமாக செவ்வாய்க்கிழமைகளில் மாலை 7 மணிக்கு ஒளிபரப்பாகும் கலையரங்கம் நிகழ்ச்சியும், நேரம் மாற்றப்படவுள்ளதாக அறியப்படுகிறது.

ITN இலங்கை தொலைக்காட்சி
Sri Lanka

தமிழ் மக்களை வந்தேறு குடிகளாக்கும் -

ரூபவாஹினி

ஐ.ரி.என்.

கி.ஒ.கூ.

பொதுவான இசையாக இருக்கவேண்டுமென கோரப்பட்டது. (இது பற்றி முன்னரும் சரிநிகர் குறிப்பிட்டிருந்தது)

□ வானொலி ஒலிபரப்பில் தமிழ்ச் சேவை பல இடங்களுக்கு கேட்கவில்லை. அக்குறை நீக்கப்படவேண்டும்.

□ ஐ.டி.என்.இல் இரண்டு தமிழ் ஊழியர்கள்தான் உள்ளனர். எனவே ஊழியர்கள் அதிகரிக்கப்படச் செய்யவேண்டும்.

□ தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் திடீரென முன்னறிவித்தலின்றி நிறுத்தப்படுவது தவிர்க்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு பல கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன இவற்றில் முக்கியமான குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டும் நடவடிக்கை எடுக்கக்கோரி சரியான ஆய்வறிக்கை ஈ.பி.டி.பி. மட்டுமே சமர்ப்பித்திருந்தது

குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுவரையில் இந்தக் கோரிக்கைகளில் எவை எவை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்பதைத்தானும் சொல்லமுடியுமா என்பதை சம்பந்தப்பட்ட அனைவரிடமும் பணிவனப்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

எத்தனை ஆலோசகர்கள், எத்தனை ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் இது வரையில் நடந்த போதிலும் எல்லாம் "பேய்க்காட்டாகவே" தமிழ் ரசிகர்களுக்கும், நேயர்களுக்கும் புரிகிறது.

ரூபவாஹினியில் தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பணிப்பாளர் என்ற ஒருவர் வந்ததன் பின்னர் உள்நூர் கலைஞர்களுக்கு முன்னைய காலத்தைவிட முன்னேற்றம் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. முன்னைய

ஐ.டி.என்.இல் ஒளிபரப்பான ஆயிரத்து ஒரு இரவு சொல்லிய அராபியக் கதைகள் தொலைக்காட்சித் தொடர் அறிவித்தல் ஏதுமின்றி இடைநிறுத்தப்பட்டது. ஒரு முஸ்லிம் எம்.பியும் வாய்திறக்கவில்லை. ரசிகர்கள் மட்டும் பத்திரிகைகளில் கேட்டிருந்தார்கள்.

காலப் பெட்டகம் நிகழ்ச்சி கடந்த மாதம் இடைநிறுத்தப்பட்டது. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளுள் ஓர் அறிவியல் தகவல் மஞ்சரி நிகழ்ச்சியான இதனை நிறுத்தும் போது எவ்வித அறிவித்தலும் செய்யப்படவில்லை.

ரூபவாஹினி செய்திகள் காட்டப்படும்போது தலையங்கங்கள் ஆங்கிலத்தில் அல்லது சிங்களத்தில் காட்டப்படுவதை நீக்கமுடிவதில்லை.

தமிழ் நாடகங்களை வளர்க்க முடிவதில்லை.

சிங்களத்தில் ஒளிபரப்பாகும் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள், விவரண நிகழ்ச்சிகளின் தரத்துக்கு தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை உயர்த்த முடியவில்லை.

அதற்குக் காரணமான ஊழியர் மற்றும் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியவில்லை.

வானொலி ஒலிபரப்பைக் கேட்க முடிவதில்லை.

ரூபவாஹினியில் தமிழ் தனி அலைவரிசைப்பற்றி முன்பு கேட்டபோது நிதி இல்லையென்று அதன் தலைவர் தெரிவித்தார். ஆனால், ரூபவாஹினி விளையாட்டுக்கள தனி அலைவரிசை ஒன்றை விரைவில் தொடங்கவிருப்பதாக தெரியவருகிறது.

இவற்றை இறுக்கிக் கேட்க வேண்டியது எமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் முக்கிய கடமையாகும். இல்லையெனில், தனிப்பட்ட செவ்வாக்குகள், தனிப்பட்ட உறவுகள் மூலம் ஆலோசகர்களாக வந்தவர்களின் தனிப்பட்ட நலன்களால் எமது பண்பாட்டு நலன்கள் வீழ்பட்டுப்போகும் என்பதை மிக கவனத்துடன் எடுத்துக் கூறுகிறோம்.

நடைபெறுவது பற்றி சரிநிகர் முன்பொரு தடவை குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

அமைச்சர் தர்மசிளி சேனநாயக்க இருந்த காலத்தில் இந்தக் கூட்டம் ஒழுங்காக நடைபெற்று புதிய அமைச்சர் மங்கள சமரவீர வந்ததன் பின்னர் சில காலம் நடைபெறாமல் இருந்து மீண்டும் நிகழத் தொடங்கியிருக்கிறது.

இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், புதிய அமைச்சர் பதவிக்கு வந்தவுடன் பழைய அமைச்சரின் கீழ் இருந்த தொலைக்காட்சி, வானொலி நிலையங்களின் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினர்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டனர் என்பதாகும். இதன்படி, கலாநிதி நு.மான், பிரேமஜி ஞானசுந்தரம், செல்வி திருச்சந்திரன், சித்திரவேகா மொளனகுரு போன்றவர்கள் நீக்கப்பட்டு புதியவர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். புதியவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில், பழையவர்கள் ஊடக உலகத்துக்கு தெரிந்தவர்கள் என்பது முக்கியமானது. புதியவர்களோ, நியமனம் கிடைத்த பின்னரே ஊடக உலகத்துக்கு அறிமுகமானார்கள்.

புதிய அமைச்சர் மங்கள சமரவீர இப்புதிய பணிப்பாளர் சபையுடன் வேறு இரு ஆலோசனைச் சபைகளையும் நியமித்திருந்தார். இந்து சமய ஆலோசனைச் சபை, பொதுவான தமிழ் நிகழ்ச்சி ஆலோசனைச் சபை என்று அவை அழைக்கப்பட்டன.

கம்பவாருதி ஜெயராஜ், சர்வமங்களம் கைலாசபதி, எஸ். கே. பரராஜசிங்கம், ஜின்னா ஷெர்முதீன், ஷம்ஸ், வசந்தா வைத்தியநாதன், குமாரசாமி, கு. சோமசுந்தரம், தெளிவத்தை ஜோசப் என்று பல பிரமுகர்கள் இக்குழுக்களில் உள்ளனர்.

இதேவேளை திருமதி ஜெயந்தி வினோதன் ரூபவாஹினியின் பணிப்பாளர் சபையின் உறுப்பினராக நியமனமாகியிருக்கிறார். கூடவே அவருக்கு ரூபவாஹினி, ஐ.டி.என். இ.ஒ.கூ.தாபனம் ஆகியவற்றுக்கான முக்கிய ஆலோசகர் பதவி நியமனமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. நாம் அறிந்த வகையில், முன்பு குறிப்பிட்ட ஆலோசனைக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களுக்கும்,

தொடர்பாக இந்த நிலையங்களின் மேலிடங்கள் எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுத்தன என்பது வேறு. ஆனால் கூட்டத்திற்கு போய் இருந்துவிட்டு எழும்பினால் நல்ல சன்மானம் கிடைக்கும். கிட்டத்தட்ட எமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்துவிட்டு வருவதுபோல.

இங்கு இன்னுமொரு சுவையான விடயம் கம்பன் கழக ஜெயராஜ் பற்றியது. அவர் இக்கூட்டங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது எனவும், எல்லாம் ஒரு பேய்க்காட்டில் எனவும், தான் இதற்குப் போவதில்லை எனவும், சொல்லி வருகிறார். ஆனால், அலுவலக ரீதியாக அவர் இந்த ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர் பதவியில் இருந்து விலகவில்லை. இதுவரையில் நடந்த ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டங்களுக்கு இ.ஒ.கூ.

இசைப்பணிப்பாளர் அருந்ததி சிறிரங்கநாதன் போனதேயில்லையாம். அவர் மீதே நடவடிக்கை எடுக்கக்கூட முடியாத இக்குழுவைக்கு வேறு எதைத்தான் செய்ய முடியும். இனி நான்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திற்கு வருவோம். இந்தக் கூட்டத்தொடர் ஆரம்பித்த நாட்களில் பின்வரும் கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

□ தனித் தமிழ் ஒளிபரப்புச் சேவை, ரூபவாஹினியில் தேவை. அதற்கென்று ஒரு பணிப்பாளர் தேவை. முதலில் இப்போதுள்ள தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பிரிவுக்கு பணிப்பாளர் ஒருவரை நியமிப்பதன் மூலம் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை சீர்படுத்தலாம். உள்நூர்

காலத்தில் இப்படி ஆலோசனைக் குழுக்களும், ஆலோசகரும் பணிப்பாளரும் இருந்ததில்லை. கூட்டங்கள் இல்லை. ஆனால், இப்போ இவ்வளவு பேர் வந்ததன் பின்னர் ரூபவாஹினியில் நாம் காண்பது பாலச்சந்திரன் நாடகத்தொடர்களும், அவற்றின் 'சகோதரங்களும்' தான். இதற்கு ரூபவாஹினி தேவையா? அதற்குத்தான் தனியார் தொலைக்காட்சிகள் இருக்கின்றனவே.

இவற்றை ஒளிபரப்புவதற்கு ஆலோசகர் ஆலோசனை உறுப்பினர்கள் தேவை தானா? இதற்கு இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பணம் தமிழ் நேயர்களினது

இந்நிலையில் தமிழ்ச் செய்திகளும், கேள்விகளால் ஒரு வேள்வியும், இறக்குமதி ஒலி நாடாக்களும் இறக்குமதி கலைஞர்களும் மட்டும் தான் அரசு தொலைக்காட்சி நிலையங்களால் செய்யக்கூடிய தமிழ் நிகழ்ச்சிகளாயின் இன்னும் அரை நூற்றாண்டுக்குள் நாங்கள் நிச்சயமாக வந்தேறு குடிகள் தான்.

